

409/2005 Sb.

VYHLÁŠKA

Ministerstva zdravotnictví

ze dne 30. září 2005

o hygienických požadavcích na výrobky přicházejícími do přímého styku s vodou a na úpravu vody
ve znění vyhlášek č. 352/2013 Sb. a č. 339/2015 Sb.

Ministerstvo zdravotnictví stanoví podle § 108 odst. 1 zákona č. 258/2000 Sb., o ochraně veřejného zdraví a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 320/2002 Sb., (dále jen "zákon") k provedení § 5 odst. 1, 2, 5 až 9 zákona:

§ 1

Předmět úpravy

(1) Tato vyhláška stanoví hygienické požadavky na

- a) složení a značení výrobků určených k přímému styku s pitnou nebo teplou vodou nebo surovou vodou (dále jen "voda") a úpravu jejich povrchů,
- b) složení a značení chemické látky nebo chemické směsi určené k úpravě na vodu pitnou nebo teplou (dále jen "chemické látky nebo chemické směsi"),
- c) způsob ověření, že nedojde k nežádoucímu ovlivnění pitné nebo teplé vody, a náležitosti záznamu o jeho provedení,
- d) vodárenské technologie k vodárenské úpravě surové vody a chemické látky nebo chemické směsi, které lze používat k úpravě vody,
- e) zrušeno
- f) zrušeno
- g) zrušeno

(2) Tato vyhláška se nevztahuje na

- a) obaly balených vod, zařízení ke stáčení balených vod, zařízení sloužící k ohřevu, chlazení nebo čepování balených vod; zařízení na akumulaci, chlazení, ohřev nebo čepování pitné vody u spotřebitele, v potravinářském průmyslu při výrobě potravin nebo v provozovnách společného stravování při přípravě pokrmů, která nejsou do vnitřního vodovodu trvale zabudována nebo na něj vůbec napojena,
- b) výrobky pro zdravotně technické vybavení staveb, uvedené v příloze č. 2 tabulce 12 položce 1 zvláštního právního předpisu 1).

1) Nařízení vlády č. 163/2002 Sb., kterým se stanoví technické požadavky na vybrané stavební výrobky.

§ 2

Výklad pojmů

Pro účely této vyhlášky se rozumí

- a) odborným stanoviskem - soubor činností směřující k vyjádření souladu výsledku zkoušky s jednotlivými technickými požadavky podle této vyhlášky,
- b) ověřením - provedení zkoušky výrobku a formulace odborného stanoviska prováděné zkušební laboratoří,
- c) záznamem o ověření - dokument vydaný zkušební laboratoří ve formě protokolu o zkoušce, obsahující výsledky zkoušky a stanovení souladu či nesouladu výsledků zkoušky s jednotlivými technickými požadavky podle této vyhlášky,
- d) zkouškou - soubor odborných činností spočívající ve stanovení jedné nebo více charakteristik vzorku daného výrobku,
- e) zkušební metodou - specifikovaný zkušební postup podle této vyhlášky vedoucí ke stanovení hodnoty sledované charakteristiky vzorku výrobku,
- f) zkušební laboratoří - autorizovaná nebo akreditovaná laboratoř provádějící jak zkoušku výrobku, tak formulující odborné stanovisko,
- g) výrobkem - vyrobený předmět v konečné podobě či část vyrobeného předmětu, která přichází do styku s vodou; jedná se zejména o výrobky používané k jímání, odběru, dopravě, úpravě, rozvodu, shromažďování a měření dodávky pitné, teplé nebo surové vody,
- h) nestejnorodým výrobkem - výrobek, u kterého povrch přicházející do styku s vodou je z jednoho nebo více materiálů, které se liší od materiálů tvořících zbytek výrobku a jejichž oddělené samostatné zkoušení není technicky možné,
- i) zkušebním vzorkem - výrobek, sestava výrobků nebo část výrobku, odebraných ke zkoušce a vyhovující podmínkám zkoušky,
- j) zkušební vodou nebo upravenou zkušební vodou - voda vyhovující technickým požadavkům podle této vyhlášky pro provedení zkoušky,
- k) vyluhováním - postup pro migraci složek ze zkušebního vzorku za použití zkušební vody a specifikovaných podmínek,
- l) výluhem - zkušební voda po vystavení zkušebního vzorku vyluhování,
- m) migrací - přesun látky či látek ze zkušebního vzorku výrobku do zkušební vody,
- n) migračním číslem - číslo udávající hmotnost složky či složek migrujících ze zkušebního vzorku o stanovené ploše do stanoveného objemu zkušební vody, za stanovenou dobu a při stanovené teplotě,
- o) konverzním faktorem - faktor používaný k přepočtu migračního čísla na modifikovanou koncentraci zohledňující podmínky použití výrobku ve stavbě,
- p) TOC - celkový obsah organického uhlíku,
- q) CHSK - chemická spotřeba kyslíku manganistanem,
Mn
- r) krátkodobým stykem s vodou - stav, kdy za obvyklých podmínek dochází během 24 hodin nejméně jedenkrát k obměně celého objemu vody uvnitř výrobku nebo výrobek není ve styku s vodou po celých 24 hodin; jako výrobky pro krátkodobý styk lze hodnotit vodovodní armatury, montážní materiál, těsnicí kroužky a vodoměry. Za výrobky pro krátkodobý styk s vodou se nepovažují vnitřní vystýlky potrubních rozvodů ani potrubí vnitřního vodovodu, vystýlky vodojemů a jiných akumulčních nádrží a výrobky trvale ponořené,
- s) surovou vodou - voda odebraná z povrchových vodních zdrojů nebo podzemních vodních zdrojů pro účely úpravy na vodu pitnou a voda v průběhu úpravy,
- t) chemickou látkou a chemickou směsí - chemické látky nebo chemické směsi podle přímo použitelného předpisu Evropské unie upravujícího klasifikaci, označování a balení látek a směsí 4) v konečné podobě určené k použití pro úpravu na vodu pitnou nebo teplou,
- u) tvarovkou - součást potrubí vyjma trubek, umožňující odbočení, změnu směru nebo průměru; patří sem též přírubové kusy s hrdlem a hladkým koncem a hrdlové přesuvky,
- v) armaturou - součást umožňující uzavření nebo regulaci průtoku a tlaku vody, například uzavírací armatura, regulační armatura, redukční ventil, zavzdušňovací a odvzdušňovací ventil, zpětná klapka a hydrant,
- w) plasty - organické makromolekulární sloučeniny získané polymerací, polykondenzací, polyadící nebo jiným obdobným postupem z molekul o nižší molekulové hmotnosti, nebo chemickou přeměnou přírodních makromolekul; za plasty se také považují polymerní materiály vzniklé na bázi jiných prvků než uhlík, například silikony; k těmto makromolekulárním sloučeninám mohou být přidány další látky,
- x) správnou výrobní praxí - dodržení souboru hygienických, technických a technologických postupů, nezbytných k zajištění zdravotní nezávadnosti, bezpečnosti a funkčnosti výrobků se zřetelem na jejich druh, vlastnosti a určení.

§ 3

Obecné hygienické požadavky na výrobky přicházející do přímého styku s vodou

(1) Výrobky přicházející do přímého styku s vodou musí být vyrobeny v souladu se správnou výrobní praxí tak, aby za obvyklých a předvídatelných podmínek používání nedocházelo k přenosu jejich složek do vody v množství, které by mohlo být nebezpečné pro lidské zdraví, nebo způsobit nežádoucí změny ve složení vody, popřípadě ovlivnit její senzorické vlastnosti; nesmějí obsahovat patogenní mikroorganismy, být zdrojem mikrobiálního nebo jiného znečištění vody a obsahovat radioaktivní látky nad limity stanovené zvláštním právním předpisem 2).

(2) Výluhovou zkouškou provedenou za podmínek a podle postupů stanovených v příloze č. 1 může zjištěný podíl na znečištění vody způsobený výrobkem přicházejícím do přímého styku s vodou, který je určen k trvalému styku s pitnou vodou, dosáhnout nejvýše 10 % hygienického limitu sledovaného ukazatele pitné vody, stanoveného zvláštním právním předpisem 3), s výjimkou ukazatelů TOC a

CHSK

M_n ,

kde podíl může dosáhnout u TOC nejvýše 20 % a u

CHSK

M_n

nejvýše 30 % hygienického limitu, a ukazatele hliník u výrobků na bázi cementu, kde podíl může dosáhnout hygienického limitu. Podílem se rozumí příspěvek výrobku na znečištění vody ve třetím výluhu vyjádřený jako koncentrace migrované složky

K

$\frac{72}{C}$
nebo příspěvek výrobku na znečištění vody ve třetím výluhu modifikovaný konverzním faktorem podle přílohy č. 1 bodu 11
3.

U ukazatelů barva, pach a chuť musí být splněn hygienický limit stanovený zvláštním právním předpisem 3).

(3) Výluhovou zkouškou provedenou za podmínek a podle postupů stanovených v příloze č. 1 zjištěný podíl na znečištění vody způsobený

- a) výrobkem přicházejícím do přímého styku s vodou, určeným ke krátkodobému styku s pitnou vodou,
- b) výrobkem přicházejícím do přímého styku s vodou, jehož plocha ve styku s pitnou vodou nepřesahuje 100 cm² nebo poměr jeho plochy ku ploše všech ostatních výrobků (materiálů) ve vodojemu nebo v rozvodné vodovodní síti je menší než 1 : 1000, resp. je menší než 1 : 100 u vnitřního vodovodu, nebo
- c) výrobkem přicházejícím do přímého styku s vodou, určeným pro přímý styk s teplou nebo surovou vodou, může dosáhnout nejvýše hygienického limitu sledovaného ukazatele pitné vody, stanoveného zvláštním právním předpisem 3). Podílem se rozumí příspěvek výrobku na znečištění vody ve třetím výluhu vyjádřený jako koncentrace migrované složky

K

72

nebo příspěvek výrobku na znečištění vody ve třetím výluhu modifikovaný konverzním faktorem podle přílohy č. 1 bodu 11 vyjádřený jako modifikovaná koncentrace

C

3.

U ukazatelů barva, pach a chuť musí být splněn hygienický limit stanovený zvláštním právním předpisem 3).

(4) Ve výluhu se zjišťuje přítomnost a koncentrace složek, které jsou charakteristické jako přirozená součást nebo možná nečistota pro zkoušený výrobek a jsou rizikové z hlediska ochrany zdraví obyvatelstva. Minimální rozsah

sledovaných složek pro jednotlivé okruhy výrobků je uveden v příloze č. 1 bodě 15. Přítomnost a koncentrace dalších složek se stanoví na základě přesného chemického složení výrobku, respektive výčtu všech chemických látek použitých při výrobě výrobku, předloženého žadatelem o provedení výluhové zkoušky.

(5) Zkušební laboratoř musí při ověřování výrobku zohlednit a uznat výsledky výluhových zkoušek provedených ve zkušební akreditované laboratoři jiného členského státu Evropské unie, Evropského hospodářského prostoru nebo Turecka a neprovádět stanovení těch složek, u kterých je z předloženého zkušebního protokolu zřejmé, že při použití srovnatelné metody vyluhování s podmínkami výluhové zkoušky uvedené v příloze č. 1 byly splněny požadavky této vyhlášky.

(6) Pro účely této vyhlášky se pro ukazatele neuvedené v prováděcím právním předpisu 3) stanoví tyto další hygienické limity pro pitnou vodu:

a) ftaláty (DEHP)	0,008 mg/l,
b) fenoly (těkající s vodní parou)	0,05 mg/l,
c) baryum	0,7 mg/l,
d) cín (anorganický)	3,0 mg/l,
e) cín (tributylcínoxid)	0,002 mg/l,
f) zinek	3,0 mg/l,
g) sloučeniny s NH ₂ skupinou	0,3 mg/l,
h) primární aromatické aminy	0,03 mg (anilinhydrochloridu) / l,
i) styren	0,02 mg/l,
j) ethylbenzen	0,02 mg/l,
k) xyleny	0,2 mg/l,
l) toluen	0,2 mg/l,
m) vanad	0,05 mg/l.

2) Vyhláška č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

§ 4

Požadavky na analytické metody a testování nesterilních výrobků a výrobků určených pro styk s pitnou i teplou vodou

(1) Při určování koncentrace sledovaných ukazatelů ve výluzích pro porovnání s hygienickými limity stanovenými touto vyhláškou a zvláštním právním předpisem 3) se používá jen takových metod, které splňují požadavky na metody stanovené ve zvláštním právním předpisu 3), s výjimkou meze detekce, která musí být nejvýše na úrovni 10 % hygienického limitu sledovaných ukazatelů stanoveného ve zvláštním právním předpisu 3), a které jsou dostatečně citlivé pro stanovované látky a pro způsob interpretace výsledků výluhové zkoušky vyplývající z přílohy č. 1.

(2) Nesterilní výrobky určené pro styk s vodou se hodnotí jako celek ve stavu určeném pro konečné užití, přičemž vyluhování musí být vystaveny pouze ty povrchy výrobku, které přicházejí do přímého styku s vodou.

(3) Je-li výrobek určen pro styk s pitnou i teplou vodou, musí být výluhová zkouška provedena ve zkušební vodě při teplotách $(23 \pm 2) ^\circ\text{C}$ a zároveň $(60 \pm 2) ^\circ\text{C}$. Výjimkou jsou vodovodní baterie a vodoměry, které se zkouší pouze při teplotě $(23 \pm 2) ^\circ\text{C}$.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

§ 5

Označení výrobků

(1) Výrobky určené pro styk s vodou musí být při uvádění na trh označeny

- a) obchodní firmou a sídlem výrobce, distributora, oprávněného zástupce nebo dovozce, jde-li o právnickou osobu, jménem, popřípadě jmény a příjmením, popřípadě dodatkem, a místem podnikání, jde-li o fyzickou osobu podnikající,
- b) slovy "pro trvalý styk s pitnou vodou", "pro krátkodobý styk s pitnou vodou", "pro styk s teplou vodou" nebo "pro styk se surovou vodou" podle § 3 odst. 2 nebo 3 a
- c) podmínkou nutnou s ohledem na specifickou povahu výrobku a jeho používání; podmínkou se rozumí například omezení použití výrobku na vodu o určitém složení podle § 9.

(2) Označení podle odstavce 1 musí být provedeno tak, aby uváděné údaje byly dobře viditelné a snadno čitelné,

a to

- a) na výrobku nebo jeho obalu,
- b) na štítku připojeném k výrobku nebo k jeho obalu, nebo
- c) na příbalovém letáku s uvedením jednoznačné identifikace výrobku.

(3) Na obale, visače, v průvodní dokumentaci nebo v návodu na použití se označí údaje podle odstavce 1 písm. a) a c).

§ 6

zrušen

§ 7

Barvení, potiskování a dekorace

(1) K barvení, potiskování a dekoraci výrobků pro styk s vodou lze použít jen barviv a pigmentů, které budou ve výrobcích pevně zabudovány a budou vyhovovat požadavkům čistoty upraveným zvláštním právním předpisem 5).

(2) Výrobky pro styk s vodou mohou být potištěny jen na plochách, které nepřicházejí do styku s vodou. U výrobků tvořených několika vrstvami může být potisk v mezivrstvě, nesmí však pronikat plochami, které přijdou do styku s vodou. Avšak výrobky, které nemají žádné viditelné povrchy nepřicházející do styku s vodou, smí být potiskovány i na plochách přicházejících do styku s vodou, jestliže použité potiskovací barvy splňují požadavky § 3 odst. 2 nebo 3 a § 7 odst. 1, 3 a 4. Rozpouštědla barev musí být dokonale odvětraná.

(3) Pro barvení a potisk výrobků pro styk s vodou nelze používat barvicích prostředků na základě sloučenin antimonu, arsenu, šestimocného chromu, kadmia, olova, rtuti a selenu.

(4) Pro barvení a potisk výrobků pro styk s vodou se nesmí použít azobarviva, jejichž rozkladem vznikají tyto aromatické aminy: 4-amino-bifenylyl, benzidin, 4-chlor-o-toluidin, 2-naftylamin, o-aminoazotoluen, 2-amino-4-nitro-toluol, p-chlor-anilin, 2,4-diamino-anisol, 4,4'-diamino-difenylmetan, 3,3'-dichlor-benzidin, 3,3'-dimetoxi-benzidin, 3,3'-dimetyl-benzidin, 3,3'-dimetyl-4,4'-diaminodifenylmetan, p-keresidin,

4,4'-metylen-bis(2-chloranilin), 4,4'-oxy-dianilin, 4,4'-thio-dianilin, o-toluidin, 2,4-toluylendiamin, 2,4,5-trimetyl-anilin, 4-aminoazobenzen nebo o-anisidin.

(5) Saze používané jako přísada do výrobků pro styk s vodou musí odpovídat požadavkům čistoty upraveným zvláštním právním předpisem 5).

5) Vyhláška č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmami, ve znění vyhlášky č. 186/2003 Sb.

§ 8

Povrchová úprava výrobků

(1) Povrchová úprava výrobků, zejména nátěrem, pocínováním nebo povlakem z plastů, musí být souvislá, stejnoměrně provedená, s minimálním množstvím mikroskopických pórů a dobře lpící na výrobku a musí po dobu životnosti zařízení bezpečně chránit plochu, která je v kontaktu s pitnou vodou. Po dobu používání výrobku pro styk s vodou se při předepsaných podmínkách používání povrchová úprava nesmí odlupovat a mít zjevné rýhy, trhliny, puchýřky nebo jiná porušení.

(2) K úpravě povrchů výrobků přicházejících do přímého styku s vodou lze podle této vyhlášky použít pouze

- a) metalizaci kovem nebo slitinou za podmínek uvedených v § 9,
- b) pocínování povrchů výrobků za předpokladu, že použitý cín neobsahuje více než 0,01 % olova, 0,01 % arsenu, 0,01 % bismutu, 0,01 % antimonu, 0,01 % kadmia, 0,01 % chromu a 0,01 % niklu; že výrobek splňuje požadavky § 3 odst. 2 nebo 3 písm. a) až c) a že vrstva cínu je $\geq 1 \mu\text{m}$ (v případě chemického pocínování), resp. $\geq 4 \mu\text{m}$ (v případě žárového pocínování),
- c) pokrytí povrchu nitridem titaničitým nebo oxidem zirkoničitým,
- d) chromování,
- e) plasty vyhovující hygienickým požadavkům podle § 10,
- f) pryže a elastomery vyhovující hygienickým požadavkům podle § 11,
- g) nátěrové hmoty splňující požadavky § 3 odst. 2 nebo 3 písm. a) až c) a § 7, nebo
- h) cementaci (pokrytí povrchu maltovou hmotou na bázi písku a cementu) splňující požadavky § 3 odst. 2 nebo 3 písm. a) až c).

§ 9

Výrobky z kovových materiálů

(1) Požadavky pro výrobu výrobků z kovových materiálů přicházejících do přímého styku s vodou splňují pro jednotlivé druhy výrobků následující kovy a slitiny:

- a) korozivzdorné ocele (nerez ocele): 1.4401 (X5CrNiMo17-12-2), 1.4404 (X2CrNiMo17-12-2), 1.4571 (X6CrNiMo17-12-2), 1.4521 (X2CrMoTi18-2), 1.4462 (X2CrNiMoN22-5-3), 1.4301 (X5CrNi18-10), 1.4307 (X2CrNi18-10), 1.4510 (X3CrTi17), 1.4520 (X2CrTi17), 1.4539 (X1NiCrMoCu25-20-5),
- b) stříbro, zlato, platina, iridium, rhodium, titan a jejich vzájemné slitiny,
- c) měď obsahující nejméně 99,90 % Cu+Ag a fosfor (P) v rozmezí 0,015 - 0,040 %. Výrobky z mědi smějí být použity jen tehdy, když rozváděná voda má stabilní pH v rozmezí 6,5 až 9,5 a není jinak agresivní -- musí splňovat minimálně hodnotu kyselinové neutralizační kapacity

KNK $\geq 1,0 \text{ mmol/l}$, CO (celkový) $\leq 44 \text{ mg/l}$;
4,5 2

dokladem je statistické hodnocení příslušné lokality sítě formou údajů minimum, maximum, průměr, a to minimálně ze šesti analýz, rovnoměrně rozložených v jednom roce nebo protokol o jakosti vody z individuálního zdroje,

d) slitiny mědi, a to mosaz a mosaz odolná vůči odzinkování jako například CuZn39Pb3 (CW614N), CuZn40Pb2 (CW617N), CuZn36Pb2As (CW602N) neobsahující více než 2,2 % olova a 0,1 % arsenu; dále bronz jako např. CuSn10-C (CC480K), CuSn3Zn8Pb5-C (CC490K), CuSn5Zn5Pb5-C (CC491K) neobsahující více než 3,0 % olova a 0,6 % niklu, které však mohou být použity jen pro výrobu tvarovek a armatur,

e) slitiny zinku, pokud neobsahují vyšší množství příměsí (prvků) než 0,01 % arsenu, 0,01 % antimonu, 0,005 % beryllia, 0,01 % bismutu, 5 % chromu, 0,01 % kadmia, 2,5 % mědi, 1 % niklu, 0,25 % olova, 5 % hliníku, ostatní prvky jednotlivě do 0,1 %, úhrnně však do 0,8 %; hořčík, vápník, křemík, titan, stříbro, zlato, iridium a rhodium mohou být přítomny bez omezení množství.

(2) U výrobků splňujících podmínky uvedené v odstavci 1 se nemusí provádět výluhová zkouška. Výrobce, dovozce nebo distributor těchto výrobků musí mít ověření o chemickém složení ve formě zkušební protokolu vydaného zkušební laboratoří.

(3) V případě vyššího obsahu látek ve výrobcích uvedených v odstavci 1 nebo jiného složení výrobku je rozhodující splnění požadavků uvedených v § 3 odst. 2 nebo 3. K výluhové zkoušce lze použít zkušební vodu podle přílohy č. 1 bodu 3 písm. b) nebo upravenou zkušební vodu podle přílohy č. 1 bodu 3 písm. c). V případě použití pouze upravené zkušební vody lze při splnění požadavků uvedených v § 3 odst. 2 nebo 3 uvést takový výrobek na trh pouze s uvedením omezujících podmínek uvedených v odstavci 4.

(4) Tyto výrobky lze použít jen tehdy, když rozváděná pitná voda:

- a) má stabilní pH v rozmezí 7,0 až 9,5 (dokladem je protokol o jakosti vody z dané zásobované oblasti nebo individuálního zdroje) a
- b) není vůči výrobku jinak agresivní podle specifikace výrobce.

(5) Litiny, oceli vyjma korozivzdorných ocelí a slitiny železa musí být opatřeny vhodnou povrchovou úpravou zabraňující korozi podle § 8 vyhovující požadavkům § 3 odst. 2 nebo 3.

(6) Povrch výrobků přicházející do přímého styku s vodou musí být bez makroskopicky zjištěných poškození: trhlin, skvrn, zjevných rýh, známek koroze, otřepků, zalisovaných předmětů, promáčklin, vydutín, ostřin nebo ostrých přelisků. Je přípustný jen takový stupeň deformace kovových výrobků, který neovlivní nepříznivě jejich funkci.

§ 10

Výrobky z plastů

Pro výrobu plastů a výrobků z plastů pro styk s vodou lze použít pouze monomery a jiné výchozí látky a aditiva uvedené v seznamu monomerů a jiných výchozích látek zvláštního právního předpisu 5), a to nejvýše do limitu množství stanoveného tímto předpisem. V případě vyššího obsahu v tomto seznamu uvedených látek ve výrobku je rozhodující splnění požadavků uvedených v § 3 odst. 2 nebo 3.

5) Vyhláška č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy, ve znění vyhlášky č. 186/2003 Sb.

§ 11

Výrobky z pryží a elastomerů

Výrobky z pryží a elastomerů určené pro styk s vodou musí splňovat požadavky uvedené v § 3 odst. 2 nebo 3. V případě těsnění o celkové ploše menší než 100 cm² lze pro styk s vodou použít též výrobky odpovídající kategoriím I až III podle § 15 a 16 zvláštního právního předpisu 5).

5) Vyhláška č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmami, ve znění vyhlášky č. 186/2003 Sb.

§ 12

Vodovodní potrubí a vodojemy opatřené na místě vnitřní vystýlkou na bázi cementu

(1) Vodovodní potrubí do průměru DN 300 včetně, které bylo opatřeno na místě vnitřní vystýlkou na bázi cementu, může být uvedeno do provozu až poté, kdy bylo 7 dní ve styku s pitnou vodou, která byla minimálně třikrát obměněna po minimální stagnaci 24 hodin, a když bylo po nejméně 24hodinové stagnaci pitné vody v potrubí zkouškou ověřeno, že kvalita této vody odpovídá vodě pitné 3), a to provedením rozboru této vody v rozsahu kráceného rozboru, uvedeného v příloze č. 5 zvláštního právního předpisu 3) a stanovením hodnoty koncentrace hliníku.

(2) Vodovodní potrubí většího průměru než DN 300, které bylo opatřeno na místě vnitřní vystýlkou na bázi cementu, může být uvedeno do provozu až poté, kdy po proplachu bylo zkouškou ověřeno, že kvalita pitné vody po 24hodinové stagnaci odpovídá vodě pitné 3), a to provedením rozboru této vody v rozsahu kráceného rozboru, uvedeného v příloze č. 5 zvláštního právního předpisu 3) a stanovením hodnoty koncentrace hliníku.

(3) Nový nebo rekonstruovaný vodojem, který má plochy stěn přicházejících do styku s pitnou vodou z betonu nebo kryté vystýlkou na bázi cementu, může být uveden do provozu až poté, kdy jeho stěny byly dostatečně opláchnuty pitnou vodou, a když bylo po nejméně 24hodinové stagnaci pitné vody ve vodojemu zkouškou ověřeno, že kvalita této vody odpovídá vodě pitné 3), a to provedením rozboru vody v rozsahu kráceného rozboru, uvedeného v příloze č. 5 zvláštního právního předpisu 3) a stanovením hodnoty koncentrace hliníku.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

§ 13

Chemické látky a chemické směsi určené k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou

(1) Chemické látky nebo chemické směsi určené k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou nesmí v množství přesahujícím detekční limit metody, uvedený v příloze č. 6 písm. B zvláštního právního předpisu 3), obsahovat žádné cizorodé látky typu pesticidů, polyaromatických uhlovodíků nebo kyanidů, které nejsou přirozenou součástí výchozí suroviny nebo nevznikají ze suroviny během výroby chemické látky nebo chemické směsi. Chemické látky nebo chemické směsi nesmějí dále obsahovat patogenní mikroorganismy, být zdrojem mikrobiálního nebo jiného znečištění vody a obsahovat radioaktivní látky nad limity stanovené zvláštním právním předpisem 2). Požadavky na čistotu a bezpečnost základních chemických látek nebo chemických směsí používaných k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou jsou obsaženy v příloze č. 2.

(2) Pro aplikaci ostatních chemických látek nebo chemických směsí k úpravě vody, k jejichž dovozu či výrobě obdržel výrobce, prodejce, oprávněný zástupce nebo dovozce souhlas orgánu ochrany veřejného zdraví podle § 5 odst. 5 a 6 zákona, je nutno dodržet podmínky uvedené v příloze č. 3. Stejně podmínky platí i pro neuvedené přirozené příměsi

chemických látek nebo chemických směsí uvedených v příloze č. 2.

(3) Účinnost dezinfekčních a algicidních chemických látek nebo chemických směsí 6) určených k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou se ověřuje postupem uvedeným v příloze č. 4.

(4) zrušen

2) Vyhláška č. 307/2002 Sb., o radiační ochraně.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

6) Zákon č. 120/2002 Sb., o podmínkách uvádění biocidních přípravků a účinných látek na trh a o změně některých souvisejících zákonů, ve znění zákona č. 186/2004 Sb.

§ 14

Vodárenské technologie

(1) Technologický postup úpravy vody musí odpovídat jakosti upravované vody a nesmí být příčinou vnesení cizorodých, zdraví škodlivých látek do pitné vody. Musí co nejvíce respektovat přírodní složení vody a zachovávat biologickou hodnotu pitné vody.

(2) Zavedení nové technologie úpravy vody nesmí přímo či nepřímo vést ke zhoršení stávající chemické, fyzikální nebo mikrobiologické jakosti vody a jejích organoleptických vlastností. Za zhoršení se považuje zvýšení původních hodnot koncentrací chemických ukazatelů o více než 10 % při překročení 50 % hygienického limitu stanoveného zvláštním právním předpisem 3). Technologie snižující obsah rozpuštěných látek nebo obsah vápníku a hořčíku lze použít jen v těch případech, kdy je obsah vápníku a hořčíku ve vodě vyšší než doporučená hodnota stanovená ve zvláštním právním předpise 3) a kdy voda po úpravě nebude mít obsah těchto prvků nižší než dolní mez doporučené hodnoty a obsah rozpuštěných látek nebude nižší než 150 mg/l. Pokud je zvýšení hodnoty koncentrace chemického ukazatele nedílnou součástí technologie určené ke snížení koncentrace jiné nežádoucí součásti pitné vody, orgán ochrany veřejného zdraví na základě hodnocení zdravotních rizik a s přihlédnutím k jiným dostupným technologiím posoudí přijatelnost navrhované technologie.

(3) V závislosti na jakosti surové vody v konkrétní lokalitě je třeba aplikovat vhodný postup úpravy ověřený zkouškou upravitelnosti této vody podloženou laboratorním nebo poloprovodním postupem. Pro úpravu vody lze použít tyto technologické postupy:

- a) mechanické provzdušňování vody,
- b) písková filtrace,
- c) stabilizace vody pomocí filtrace vody přes vápenec či odkyselovací hmotu nebo dávkováním vápna, případně dávkováním oxidu uhličitého,
- d) jedno či dvoustupňové odželezování a odmanganování vody,
- e) jednostupňové čiření (koagulační filtrace),
- f) dvoustupňová úprava čiřením,
- g) sedimentace,
- h) adsorpce na práškovém nebo granulovaném aktivním uhlí,
- i) oxidace anorganických (výjimečně organických) složek s použitím chloru, chlornanu sodného, chlornanu vápenatého, oxidu chloričitého, manganistanu draselného, peroxidu vodíku a ozonu,
- j) pomalá biologická filtrace,
- k) odstraňování organismů na mikrosítech,
- l) úprava pH,
- m) dezinfekce vody s použitím chloru, chlornanu sodného, chlornanu vápenatého, oxidu chloričitého, chloraminu a ozonu, nebo

n) ozařování ultrafialovým zářením o vlnové délce 250 - 270 nm a minimální dávce 400 J/m² v celém objemu vody s tím, že 85 % radiačního výkonu musí být při vlnové délce 253,7 nm (monochromatické nízkotlaké lampy), nebo o vlnové délce v rozmezí 200 - 400 nm a minimální dávce 400 J/m² (polychromatické středotlaké lampy).

(4) zrušen

(5) Pro úpravu teplé vody, nikoliv však pitné vody, lze kromě technologických postupů uvedených v odstavci 3 použít rovněž magnetickou a elektromagnetickou úpravu vody.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

§ 15

Záznam o ověření

(1) Zkušební laboratoř provádějící zkoušku a formulující odborné stanovisko vydá o svých zjištěních záznam o ověření, v němž uvede, zda vlastnosti výrobku, vlastnosti chemické látky nebo chemické směsi nebo vodárenské technologie stanovené zkouškou odpovídají požadavkům na tyto vlastnosti podle zákona a této vyhlášky. Záznam se skládá ze dvou částí:

- a) informace o zkoušce, včetně výsledku zkoušky, název protokolu o zkoušce; název a adresa laboratoře provádějící zkoušku a formulující odborné stanovisko, jednoznačnou identifikaci protokolu na každé jeho stránce; název, adresa zákazníka, adresa výrobce a země jeho původu nebo oprávněného zástupce, popřípadě adresa prodejce nebo dovozce; obchodní název výrobku, jeho popis a typové označení; materiály použité pro kompletaci výrobku včetně jejich výrobce; rámcové chemické složení výrobku; deklarované použití výrobku zejména pro krátkodobý styk s pitnou vodou, pro styk s teplou vodou; způsob vzorkování a označení odebraných vzorků; popis zkušební vzorku, popřípadě zkušební sestavy; identifikaci a popis zkušební metody; uvedení výsledku zkoušky; uvedení nejistoty stanovení; jméno, funkci a podpis odpovědné osoby za provedení zkoušky. Konkretizaci technických údajů uvádí příloha č. 1, a
- b) odborného stanoviska a vyjádření souladu nebo nesouladu výsledku zkoušky s jednotlivými technickými požadavky podle zákona a této vyhlášky; v odborném stanovisku se dále uvede výčet veškerých podkladů použitých pro formulaci stanoviska; hodnocení výsledků zkoušky; uvedení požadavku na hodnoty vlastností a identifikaci předpisu stanovující požadavky; uvedení omezujících podmínek interpretace a vyjádřeného souladu či nesouladu; uvedení výsledku šetření - vyjádření souladu či nesouladu daných vlastností výrobků stanovených zkouškou s požadavky na tyto vlastnosti podle zákona a vyhlášky; jméno, funkci a podpis odpovědné osoby za interpretaci a stanovení souladu.

(2) Zkušební laboratoř provádějící zkoušku a formulující odborné stanovisko může o svých zjištěních vedle záznamu o ověření podle odstavce 1 vydat na žádost zákazníka zkrácený protokol o zkoušce, který je stručným shrnutím zjištění zkušební laboratoře a obsahuje nejméně:

- a) název protokolu o zkoušce,
- b) název a adresu laboratoře provádějící zkoušku a formulující odborné stanovisko,
- c) jednoznačnou identifikaci protokolu na každé jeho stránce,
- d) název, adresu zákazníka, adresu výrobce a zemi jeho původu nebo oprávněného zástupce, popř. adresu prodejce nebo dovozce,
- e) obchodní název výrobku, jeho stručný popis a typové označení; deklarované použití výrobku (například pro krátkodobý styk s pitnou vodou, pro styk s teplou vodou),
- f) odkaz na nezkrácený protokol podle odstavce 1,
- g) uvedení omezujících podmínek interpretace a vyjádřeného souladu či nesouladu,
- h) uvedení výsledku šetření a vyjádření souladu či nesouladu daných vlastností výrobků stanovených zkouškou s

požadavky na tyto vlastnosti podle zákona a vyhlášky,
i) jméno, funkci a podpis odpovědné osoby za provedení zkoušky, interpretaci a stanovení souladu.

§ 16

Zrušovací ustanovení

Zrušuje se vyhláška č. 37/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky přicházející do přímého styku s vodou a na úpravu vody.

§ 17

Účinnost

Tato vyhláška nabývá účinnosti dnem 15. listopadu 2005.

Ministryně:
doc. MUDr. Emmerová, CSc. v. r.

Příloha č. 1 Výluhová zkouška

1.

Touto přílohou se specifikuje postup ke stanovení migrace látek z průmyslově vyráběných nebo užívaných výrobků přicházejících do přímého styku s vodou, např. potrubí, drobný montážní materiál (např. fitinky), těsnicí kroužky, nátěry, povlaky, membrány a další.

2. Princip výluhové zkoušky

- po předčištění zkušebního vzorku přesně stanoveným postupem podle bodu 8. je povrch zkušebního vzorku přicházející do přímého styku s vodou uveden do styku se zkušební vodou během tří po sobě následujících časových intervalů:

- a) zkušební vzorek výrobku určený pro styk s pitnou vodou se zkouší postupně ve třech po sobě následujících 72 hodinových intervalech při teplotě zkušební vody (23 ± 2) °C,
- b) zkušební vzorek výrobku určený pro styk s teplou vodou se zkouší postupně ve třech po sobě následujících 24 hodinových intervalech při teplotě zkušební vody (60 ± 2) °C.

Chemické rozbory se provádějí z výluhů (extraktů) každého časového intervalu zvlášť a stanovují se hodnoty koncentrací sledovaných ukazatelů.

3. Používané reagenty:

- a) čerstvá voda z vodovodu, nebo jiná voda vyhovující následujícím požadavkům - pitná voda 3) s obsahem volného chloru menším než 0,2 mg/l a obsahem vápníku větším než 30 mg/l a hořčíku větším než 10 mg/l; používá se k ověření funkce zařízení na úpravu pitné vody v místě spotřeby. Pro předčištění zkušebních vzorků podle bodu 8 je možné použít i čerstvou vodu z vodovodu s nižším obsahem vápníku a hořčíku,
- b) zkušební voda - voda bez chloru, s vodivostí menší než 2 mS/m a obsahem TOC menším než $(0,2 \pm 0,1)$ mg/l vyjádřeno jako uhlík, připravená pomocí reverzní osmosy, deionisací nebo destilací s následnou filtrací aktivním uhlím; používá se k provedení výluhových zkoušek,
- c) upravená zkušební voda - zkušební voda podle podbodu b) s přidávkem
50 mg NaCl, 50 mg Na₂SO₄ a 37 mg Ca(OH)₂

na 1 litr zkušební vody [roztok je do vyčerpání okyselen probubláním oxidem uhličitým na hodnotu pH méně než 5 a poté upraven probubláním vzduchem čištěným přes vhodný filtr zachycující látky, které jsou předmětem výluhové zkoušky na hodnotu pH $(7,5 \pm 0,1)$]; používá se k provedení výluhových zkoušek pro vybrané kovové výrobky s omezeným použitím (např. výrobky z mědi).

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

4. Laboratorní vybavení:

- a) laboratorní sklo vhodné pro chemické zkoušky včetně stopové analýzy, pro mikrobiologické zkoušky a pro určení pachu a chuti,
- b) nádoby, nádrčky, zátky a spojky musí být z materiálu, který je stálý v průběhu zkoušky, jako je sklo, PET, PTFE či nerezová ocel,
- c) vybavení, které je schopno zajistit požadovanou zkušební teplotu pro vyluhování při (23 ± 2) °C nebo (60 ± 2) °C po dobu trvání zkoušky beze změny objemu zkušební vody, nebo upravené zkušební vody.

5. Příprava zkušebních vzorků a požadavky na zkoušení:

- a) zkušební vzorky se připraví tak, aby zkušební vodě [bod 3 podbod b) nebo c)] byl vystaven pouze povrch, který je určený ke styku s vodou. U zcela homogenních zkušebních vzorků je možno vystavit celý zkušební vzorek zkušební vodě, včetně povrchů, které nejsou určeny pro přímý styk s vodou,
- b) zkušební vzorky výrobků na bázi cementu se připravují ve formě trámečků (40 x 40 x 160 mm) a uchovávají se způsobem stanoveným v ČSN EN 196-1 Metody zkoušení cementu - Část 1: Stanovení pevnosti; maximální doba zrání (neurčí-li výrobce kratší dobu zrání) je 28 dní; po uplynutí této doby je nutné ihned začít se zkoušením vzorků; zkušební vzorky stěrkových hmot na bázi cementu se připravují nanesením stěrkové hmoty na trámečky připravené podle uvedené ČSN nebo destičky z pískem matovaného skla nebo kompaktně odlité destičky ze stěrkové hmoty; přísady do výrobků na bázi cementu se zkouší tak, že se porovnává hodnota koncentrací stanovovaných složek z referenčních vzorků, připravených podle uvedené ČSN, s hodnotou koncentrací stanovovaných složek ze stejně připravených vzorků, do kterých byla přidána přísada,
- c) zkušební vzorky lepidel a pájek pro spojování trubek se nezkouší samostatně, ale po aplikaci podle návodu k použití; vzorky pro zkoušení se připraví tak, že se slepí (spájí) dva kusy (nebo více kusů) trubek pomocí spojky (fitinku) ze stejného materiálu a takto připravený zkušební vzorek trubky se - po předčištění podle bodu 8 - naplní zkušební vodou a provede se výluh vnitřní části zkušebního vzorku (sloupec vody v trubce musí dosahovat maximálně 5 cm na každou stranu od krajních spojů); průměr použitých trubek musí být zvolen tak, aby se poměr S : V co nejvíce přiblížil poměru 1 cm²/1 cm³; vzdálenost jednotlivých spojů na zkušebním vzorku má být maximálně 5 cm; pro zkoušku se použije takový počet spojů, aby byl dosažen vhodný objem zkušební kapaliny pro stanovení všech

- sledovaných ukazatelů; výsledky hodnot koncentrací sledovaných ukazatelů stanovené ze 3. výluhu se porovnávají s výsledky stejně provedeného výluhu referenčního zkušební vzorku, kterým je část stejné trubky bez aplikovaného lepidla (pájky); objem vody u obou typů zkušebních vzorků musí být stejný,
- d) zkušební vzorky nátěrů nebo povlaků se připraví natřením nebo nanesením zkoušeného nátěru nebo povlaku na destičky z nerezové oceli či pískem matovaného skla postupem podle údajů výrobce; průmyslově provedené nátěry nebo povlaky potrubí, včetně povlaků na bázi cementu, se zkouší podle bodu 7 podbod d) nebo e),
 - e) zkušební vzorky filtračních tkaniv a membrán musí obsahovat všechny materiály používané pro hotový výrobek,
 - f) zkušební vzorky nesterilních výrobků nebo výrobků s povrchovou úpravou musí mít stejnou skladbu jako hotové výrobky; vzorky se zkouší takovým způsobem, že se vystavují zkušební vodě [bod 3 podbod b)] pouze zkušební vzorky těch částí výrobků, jejichž povrch přichází do přímého styku s vodou,
 - g) není-li k dispozici postup pro specifický druh výrobku, nebo nemůže-li z technických důvodů být zkušební vzorek zkoušen za zmíněných podmínek, jsou možné odchylky od zkušební postupu; tyto výjimky musí být řádně zdůvodněny a vyznačeny ve zkušebním protokolu.

6. Doprava a skladování vzorků výrobků:

vzorky výrobků musí být dopravovány a skladovány takovým způsobem, aby během dopravy a skladování nedošlo k negativnímu ovlivnění vzorků výrobků. Skladování se děje za nepřístupu světla, při teplotě $(21 \pm 4) ^\circ\text{C}$, s výjimkou případů kdy dodavatel výrobků přiloží jiné instrukce pro skladování, tj. zachování takových podmínek, kterým je výrobek vystaven v praxi.

7. Stanovení poměru povrchu zkušební vzorku k objemu zkušební vody:

- a) plocha povrchu zkušební vzorku, který má přijít do styku se zkušební vodou, má být vůči objemu zkušební vody v poměru 1 : 1 ($1 \text{ cm}^2/1 \text{ cm}^3$), ale může být, pokud to vyžadují technické parametry zkušební vzorku, akceptován i jiný poměr povrchu zkušební vzorku k objemu zkušební vody s tím, že tato skutečnost musí být zohledněna při vyhodnocení zkoušky; velikost plochy zkušební vzorku a z ní vyplývající objem zkušební vody se musí zvolit tak, aby byly splněny požadavky na množství výluhu požadovaného pro chemický rozbor,
- b) jestliže nemá zkušební vzorek hladký povrch přicházející do styku s vodou, nebo tvar zkušební vzorku je takový, že nelze provést přesný výpočet povrchu přicházejícího do styku se zkušební vodou, pak se použije pro určení objemu zkušební vody odhadnutá plocha povrchu zkušební vzorku spolu s dostatečně podrobným popisem výrobku (výrobků), aby bylo možno připravit další zkušební vzorky v rozmezí $\pm 10 \%$ ploch povrchu původního zkušební vzorku; poměr plochy zkušební vzorku ve styku s vodou vůči objemu zkušební vody by se měl blížit hodnotě 1 : 1 ($1 \text{ cm}^2/1 \text{ cm}^3$), nesmí však být menší než 1 : 2 ($1 \text{ cm}^2/2 \text{ cm}^3$); hodnota poměru včetně odhadnuté plochy vzorku musí být vždy zaznamenána do protokolu o zkoušce,
- c) u vzorků vnitřních cementových vystýlek potrubních rozvodů o průměru větším než 300 mm aplikovaných na místě (in situ) nebo vnitřních cementových vystýlek vodojemů musí být poměr 1 : 4 ($1 \text{ cm}^2/4 \text{ cm}^3$),
- d) výrobky v sypkém stavu (vyjma aktivního uhlí), u kterých není možné přesně definovat velikost povrchu přicházejícího do styku s vodou, se vyluhují v poměru 100 ml zkušební vzorku k 1 litru zkušební vody; testování aktivního uhlí se provádí podle metody uvedené v ČSN EN 12902,
- e) migrace stanovovaných látek z přírodního potrubí a potrubí pro vnitřní vodovod (potrubí o průměru $\leq 80 \text{ mm}$) se stanoví za použití zkušebních vzorků o délce, která poskytuje dostatečný objem výluhu (extraktu) pro chemické rozbor; zkušební vzorky se naplní zkušební vodou [bod 3 podbod b)] a uzavřou na obou koncích zátkou [bod 4 podbod c)]; pokud nelze vzhledem k technickým parametrům potrubí použít zkušební vzorek potrubí o vnitřním průměru 40 mm ($S : V = l : l$), je akceptován i jiný poměr povrchu zkušební vzorku přicházejícího do styku s vodou k objemu zkušební vody s tím, že tato skutečnost musí být zohledněna při vyhodnocení výluhové zkoušky,
- f) migrace stanovovaných látek z přírodního potrubí a potrubí vodovodu (potrubí o průměru $> 80 \text{ mm}$), není-li k dispozici jako potrubí o malém průměru, se stanoví ponořením segmentů potrubí do zkušební vody [bod 3 podbod b)] v celoskleněných nádobách [bod 4 podbod b)]; poměr plochy zkušební vzorku potrubí ve styku s vodou vůči

objemu zkušební vody by měl být 1 : 1 (1 cm²/1 cm³),

Poznámka: Nemá-li možné ponořovat segmenty celého potrubí, pak může být zkušební vzorek zkoušen podle alternativních uspořádání zkoušky, např. podle ČSN EN ISO 8795 Plastové potrubní systémy pro rozvod pitné vody - Stanovení migrace - Stanovení migračních hodnot plastových trubek, tvarovek a jejich spojů.

g) migrace stanovovaných látek z nátěrů nebo povlaků se stanoví ponořením destiček natřených zkoušeným nátěrem nebo povlakem [bod 5 podbod d)] do zkušební vody [bod 3 podbod b)] ve víkem uzavřených nádobách [bod 4 podbod b)]; destičky se nesmějí při louhování navzájem dotýkat ani být položeny na dně nebo se celou plochou dotýkat stěny nádoby; musí být zvoleno takové množství zkušební vody, aby byl splněn požadavek $S : V = 1 \text{ cm}^2 : 1 \text{ cm}^3$.

8. Předčištění zkušebních vzorků:

v případě, že výrobce v návodu k použití uvádí způsob předúpravy, je zkušební vzorek laboratoří takto upraven před vlastním předčištěním vzorku. Pokud je zkušební vzorek mastný nebo je jeho povrch znečištěn jiným způsobem a není to jeho přirozená vlastnost, ošetří se před působením stojaté vody neagresivním odmašťovacím prostředkem. Poté se zkušební vzorek vystaví postupně působení stojaté vody a předběžnému proplachování takto:

a) působení stojaté vody:

zkušební vzorky, určené pro styk s pitnou vodou, se ponoří do čerstvé vody z vodovodu a nechají se stát po dobu $(24 \pm 0,5)$ hodin při teplotě prostředí (23 ± 2) °C.

Zkušební vzorky, určené pro styk s teplou vodou, se ponoří do čerstvé vody z vodovodu vytemperované na zkušební teplotu (60 ± 2) °C a nechají se stát po dobu $(7,5 \pm 0,5)$ hodin při teplotě prostředí (60 ± 2) °C. Po této době se voda odstraní a nahradí čerstvou vodou z vodovodu vytemperovanou na teplotu (60 ± 2) °C a vzorky se nechají stát $(16 \pm 0,5)$ hodin při teplotě prostředí (60 ± 2) °C.

Zkušební vzorky výrobků na bázi cementu používaných k vnitřní výstylce potrubních rozvodů vodovodní sítě nebo vodojemů se před začátkem zkoušení opláchnou zkušební vodou a následně se při zachování předepsaného poměru plochy ku objemu uloží třikrát na 24 hodin, jedenkrát na 72 hodin a jedenkrát na 24 hodin do vždy čerstvé vody z vodovodu při teplotě prostředí (23 ± 2) °C. Po ukončení této předběžné úpravy a po proplachu podle bodu 8 podbodu b) je u zkušebních vzorků na bázi cementu nutné ihned zahájit zkoušku.

Ve všech případech se poté voda odstraní a zkušební vzorky jsou proplachovány následujícím způsobem:

b) předběžné proplachování:

Zkušební vzorky se buď umístí do vhodné nádoby, kterou protéká čerstvá voda z vodovodu [bod 3 podbod a)] ze dna nádoby nahoru po dobu (60 ± 10) minut tak, aby rychlost na horním otevřeném povrchu nádoby byla (5 ± 2) cm/s; nebo se zkušební vzorek připojí vhodnou přípojkou k vodovodu tak, aby byl při proplachování čerstvou vodou z vodovodu [bod 3 podbod a)] po dobu (60 ± 10) minut zkušební povrch úplně pokryt vodou a proplachuje se pod stálým proudem vody o rychlosti (5 ± 2) cm/s. Poté se zkušební vzorky oplachují zkušební vodou nebo upravenou zkušební vodou [bod 3 podbod b)] o teplotě (23 ± 2) °C aspoň po dobu 2 minut.

Poznámka: Nemá-li z časových důvodů možné provést v laboratoři zkušební postupy bez přerušení, je dovoleno práci přerušit v průběhu postupu přípravy vzorků, s výjimkou zkušebních vzorků výrobků na bázi cementu. Avšak migrační intervaly musí následovat po sobě bez přerušení.

9. Zkušební postup:

a) každá zkouška se provede dvojmo, tj. paralelně se dvěma stejnými zkušebními vzorky výrobku. Vyluhování se provedou bezprostředně po předčištění zkušebních vzorků, a to ponořením povrchu zkušebního vzorku určeného pro styk s vodou (nebo celých zkušebních vzorků) do zkušební vody o předepsané zkušební teplotě za statických podmínek (bez míchání zkušební vody). Vyluhování se provádějí buď při (23 ± 2) °C - výrobky pro styk s pitnou vodou, nebo (60 ± 2) °C - výrobky pro styk s teplou vodou. Vyluhování probíhá třikrát po sobě, vždy po dobu (72 ± 1) hodin, pokud jde o výrobek určený pro styk s pitnou vodou, nebo po dobu (24 ± 1) hodin, je-li výrobek určen pro styk s teplou vodou. Je nutno dodržet zkušební teploty. Po prvním a druhém vyluhovacím intervalu se vždy odlije

veškerý výluh (extrakt) do vhodných nádob (v souladu s analytickými požadavky) a ihned se nahradí stejným objemem čerstvé zkušební vody o předepsané zkušební teplotě. Rozbor se provádí z výluhů každé vyluhovací doby zvlášť. Specifické podmínky pro zkoušení některých typů výrobků jsou popsány v bodech 5 a 7,
b) nádoby či nádržky, v nichž se provádí vyluhování, je nutno uzavírat tak, aby nedošlo k úniku stanovovaných těkavých látek či ke kontaminaci výluhu.

10. Analýza:

- a) stanovení koncentrace sledovaných ukazatelů ve výluhu se provádí na konci každé doby vyluhování u obou paralelních výluhů; stanovení ukazatelů vinylchlorid, epichlorhydrin a akrylamid se provádí pouze po třetím vyluhování; stanovení pachu a chuti se provádí jen u třetího výluhu (u prvního a druhého výluhu se stanovení neprovádí),
b) kontrolní zkouška (slepý pokus) se provádí zároveň s každým zkušebním vzorkem, a to za použití stejných podmínek zkoušky (zkušební voda, zkušební teplota, doba vyluhování, zátka, atd.) jak je popsáno v bodu 9, ale s vynecháním zkušební vzorku. Na konci každé doby vyluhování se stanoví koncentrace

$$K_{0, n}$$

(n je pořadové číslo doby vyluhování) každé stanovované složky (nebo interferující látky) s požadovanou citlivostí a přesností. Jestliže kterýkoliv výsledek kontrolních zkoušek je větší než nejnižší zjištěná koncentrace stanovované složky ve výluhu, pak je nutno zjistit zdroj kontaminace, odstranit jej a celý postup zkoušky zopakovat snovým zkušebním vzorkem.

Poznámka: Kontrolní zkoušky se provádějí dvojmo, ale při současném zkoušení většího množství zkušebních vzorků (to znamená více než 2), pak stačí jedna dvojice slepých pokusů s dostatečným množstvím zkušební vody k provedení všech analýz, pokud je použito jedné šarže zkušební vody. Stanovení

$$K_{0, n}$$

se provede na konci každé doby vyluhování u obou paralelních kontrolních zkoušek.

Vyjádření výsledků: Pro výpočty a hodnocení se používají střední hodnoty z naměřených hodnot koncentrací migrované složky

K_n
zmenšené o střední hodnoty hodnot koncentrací získaných analýzou kontrolní zkoušky

$$K_{0, n}$$

pro každou dobu vyluhování zvlášť. Migrační číslo

$$M_{24}$$

pro migrovanou složku se vypočítá z výsledné střední hodnoty koncentrace migrované složky třetího výluhu (extraktu) za použití jedné z těchto rovnic:

a) pro vyluhování prováděném při teplotě $(23 \pm 2) ^\circ\text{C}$

$$M_{24} = \frac{1}{3} \cdot K_{72} \cdot V/S \cdot 24 \cdot h^{-1}$$

b) pro vyluhování prováděném při teplotě $(60 \pm 2) ^\circ\text{C}$

$$M_{24} = K_{24} \cdot V/S \cdot 24 \cdot h^{-1}$$

kde:

M_{24} je migrační číslo v miligramech na čtvereční decimetr za 24 hodin,

K je koncentrace stanovované složky ve výluhu

- 72 v miligramech na litr za dobu 72 hodin [při zkoušení zkušební vodou o teplotě $(23 \pm 2) \text{ }^\circ\text{C}$];

$$K_{72} = K_n - K_0; n$$
- K je koncentrace stanovované složky ve výluhu
 24 v miligramech na litr za dobu 24 hodin [při zkoušení zkušební vodou o teplotě $(60 \pm 2) \text{ }^\circ\text{C}$];

$$K_{24} = K_n - K_0; n$$
- V je objem výluhu v litrech,
 S je plocha povrchu zkušební vzorku přicházející do přímého styku se zkušební vodou v decimetrech čtverečních.

Výsledná migrační čísla migrovaných složek se vyjádří jako

$$\frac{T}{M} \cdot t, n$$

a výsledné koncentrace migrovaných složek se vyjádří jako

$$\frac{T}{K} \cdot t; n$$

příčemž:

- T je zkušební teplota ve stupních Celsia,
 t je doba vyluhování v hodinách,
 n je pořadové číslo doby vyluhování.

Poznámka: Z praktických důvodů se předpokládá, že migrace stanovované složky je lineární s časem. V důsledku toho se používá faktor 1/3 v rovnici a) pro výpočet migračního čísla

$$\frac{M}{24}$$

za 24 hodin, z hodnoty koncentrace stanovené při 72 hodinové době vyluhování.

11. Modifikace konverzním faktorem:

konverzní faktor (F) se používá k přepočtu migračního čísla na modifikovanou koncentraci zohledňující podmínky použití výrobku ve stavbě.

Modifikovaná koncentrace (C) se vypočte podle následující rovnice:

$$C_{t,3} = F \cdot \frac{T}{M_{t,3}}$$

kde:

F je konverzní faktor,

$\frac{T}{M_{t,3}}$ je migrační číslo (v miligramech na čtvereční decimetr za 24 hodin) vypočítané z výsledné střední hodnoty koncentrace migrované složky ve třetím výluhu za použití jedné z rovnic bodu 10 b),

T je zkušební teplota ve stupních Celsia,

t je doba vyluhování v hodinách.

Konverzní faktor (F) se vypočte podle následující rovnice:

$$F = \frac{F_g}{F_o}$$

kde:

- F je geometrický faktor (vztah mezi plochou výrobku, která
g je ve styku s vodou a objemem vody obsaženém ve výrobku
v praxi),
F je operační faktor (předpokládaná doba zdržení vody ve
o výrobku v praxi).

Geometrický faktor

(F)

g

se vypočte podle jedné z následujících rovnic:

(a) $F = S/V$

g

kde:

- S je vnitřní povrch potrubí, tvarovky armatury nebo
vodoměru (v dm²), který je v praxi ve styku s vodou
vztažený na jednotku délky,
V je objem vody v potrubí, tvarovce, armatuře nebo
vodoměru (v litrech) vztažený na jednotku délky
v praxi

(b) $F = 400/DN$

g

kde:

- DN je jmenovitý průměr potrubí, tvarovky, armatury
nebo vodoměru (v milimetrech).

Operační faktory

(F) 7)

o

pro jednotlivé kategorie výrobků jsou uvedeny v následující tabulce:

Kategorie výrobku	Operační faktor (ve dnech)
tvarovky, armatury, vodoměry	0,05
potrubí - vnitřní vodovody o průměru 12 - 25 mm	0,5
potrubí - přípojky o průměru 32 - 90 mm	0,5
potrubí - zásobní řady o průměru 100 - 280 mm	1,5
potrubí - hlavní a rozváděcí řady o průměru 300 mm a více	1,5

7) Operační a geometrické faktory jsou převzaty z ENV 852, kde jsou též uvedeny způsoby jejich výpočtu.

12. Hodnocení výsledků:

pro hodnocení zdravotní bezpečnosti zkoušeného výrobku dle § 3 odstavec 2 nebo 3 písm. a) až c) vyhlášky se použije A) v případě potrubních systémů (a jejich výsterek), tvarovek, armatur a vodoměrů vypočítaná modifikovaná koncentrace migrovaných složek

$$C = \frac{23}{72,3} \left(\frac{60}{24,3} \right)$$

podle bodu 11,

B) v případě ostatních výrobků, u kterých nelze pro praxi jednoznačně určit poměr plochy výrobku a objemu vody v kontaktu s výrobkem, výsledná střední koncentrace migrovaných složek ve 3. výluhu

$$K = \frac{23}{72,3} \left(\frac{60}{24,3} \right)$$

Nejistota měření se do hodnocení nezahrnuje. Současně je nutno přihlídnout k hodnotám koncentrací stanovované složky v prvním až třetím výluhu, nedochází-li k vzestupu migrace. Pokud dojde ve třetím výluhu k vzestupu koncentrace stanovované složky o více než 20 % hygienického limitu oproti hodnotě v prvním výluhu a přesáhne 75 % hygienického limitu, výsledek výluhové zkoušky se považuje za nevyhovující. Pokud byl při zkoušení výrobku z objektivních důvodů použit jiný, přesně známý poměr povrchu zkušební vzorku a objemu zkušební vody než 1 : 1 (1 cm²/l cm³) (netýká se výrobků na bázi cementu, které mají předepsaný odlišný poměr), provede se pro účely hodnocení přepočet výsledku koncentrace migrované složky na poměr S : V = 1 cm² : 1 cm³ za pomoci vzorce pro výpočet migračního čísla

M

24

(viz bod 10). Stanovení pachu a chuti se provádí způsobem uvedeným v ČSN EN 1622 Jakost vod - Stanovení prahového čísla pachu (TON) a prahového čísla chuti (TFN). Jednotky pachu (TON) se označují jako prahová čísla (č. 1, 2, 3, ...) a požadavkům vyhlášky vyhovují prahová čísla 1 a 2. Jednotky chuti (TFN) se označují slovně, pro TFN 1 a 2 se chuť udává jako přijatelná, pro vyšší TFN jako nepřijatelná.

13. Protokol obsahuje tyto náležitosti:

- a) název a adresu laboratoře provádějící zkoušku a formulující odborné stanovisko,
- b) identifikační číslo (značku) a datum vystavení protokolu,
- c) obchodní název (jméno) a bydliště žadatele o ověření,
- d) obchodní název výrobku,
- e) jméno výrobce výrobku, jeho sídlo, jde-li o právnickou osobu nebo místo podnikání, jde-li o fyzickou osobu, a datum výroby (kde to je účelné),
- f) číslo přidělené každému zkušebnímu vzorku,
- g) datum přijetí zkušební vzorku,
- h) datum začátku zkoušky,
- i) předčištění zkušební vzorku (zkušební sestavy) podle bodu 8,
- j) úplný popis zkušební vzorku včetně velikostí plochy povrchu přicházející do styku s vodou a objemu zkušební vody,
- k) u nátěrů podrobný popis zahrnuje:
 - ka) názvy použitých prumerů a podkladových nátěrů,
 - kb) úplný popis přípravy a nanášení nátěru (nátěrů) včetně metody nanášení (aplikace) na zkušební destičky a podmínky úplného vysychání/vytvrzení,
- l) údaj o počtu zkušebních vzorků výrobku, počtu provedených výluhů u každého zkušební vzorku a druhu zkušební vody,
- m) jakákoliv odchylka od zkušební postupu s jejím zdůvodněním,
- n) metoda analýzy, její zdroj, včetně nejistoty měření,
- o) hodnoty koncentrací
$$K = \frac{T}{72,3} \left(\frac{T}{24,3} \right)$$
a K

$t ; n \quad 0 ; n$

v miligramech na liter zkušební vody u každé stanovované složky stanovené po první, druhé a třetí době vyluhování pro každý z dvojice zkušebních vzorků a střední hodnotu

T

K

$t ; n$

zmenšenou o střední hodnotu kontrolní zkoušky

T

K ,

$0 ; n$

p) v případě potrubních systémů (a jejich výstelek), tvarovek, armatur a vodoměrů dále hodnoty modifikované koncentrace

T

C

$t , 3$

migrovaných složek ve 3. vyluhu; migrační čísla

T

M ;

$24 ; 3$

použitý konverzní faktor, geometrický faktor a operační faktor, a

q) pro ukazatele vinylchlorid, epichlorhydrin a akrylamid hodnotu migračního čísla

T

M

$24 ; 3$

v miligramech na decimetr čtvereční za 24 hodin

-2

$(\text{mg} \cdot \text{dm}^{-2} \cdot 24 \text{ h}^{-1})$

po třetí době vyluhování; údaj slouží osobám uvedených v § 3 odst. 2 zákona k výpočtu koncentrace těchto látek v pitné vodě a ověření, zda je splněn hygienický limit stanovený zvláštním právním předpisem 3).

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

14. Zařízení na úpravu pitné vody v místě spotřeby se zkouší a posuzují následujícím způsobem:

- a) jednotlivé materiály, které jsou v kontaktu s vodou, musí splňovat požadavky zvláštního právního předpisu 5),
- b) zařízení se dále zkouší jako celek při provozu (průtok vody za výrobcem stanovených podmínek; ke zkoušení se použije čerstvá voda z vodovodu podle bodu 3 písm. a), aby se ověřilo, zda:
 - ba) zařízení nezhoršuje kvalitu vstupní vody v mikrobiologických a základních chemických ukazatelích - za tím účelem se porovnává kvalita vstupní a výstupní vody, přičemž zkouška musí být provedena u zařízení po nejméně dvoutýdenním provozu; pro stanovení stříbra (nebo jiného použitého bakteriostatického prostředku) se odebírá první upravený podíl vody (cca 100 ml) po 16 hodinovém odstavení zařízení mimo provoz; pro stanovení počtu kolonií při 22 °C a 36 °C se odebírá první podíl upravené vody (100 ml) po 16 hodinovém odstavení zařízení mimo provoz, hned poté se provede odtočení vody po dobu 1 minuty a zařízení se nechá 2 hodiny mimo provoz, poté se opět odebere první podíl upravené vody (100 ml) na stanovení počtu kolonií při 22 °C a 36 °C - popsáný způsob odběru se provádí u průtočných zařízení, ale pokud je součástí zařízení nádrž, ve které se upravená voda akumuluje a odtud se podle potřeby odebírá, provede se odběr vzorku vody na výtoku z akumulární nádrže a to po 16 hodinovém odstavení zařízení mimo provoz,
 - bb) zařízení má požadovaný 99,99 % dezinfekční účinek (ověřuje se pouze v případě, že výrobcem je dezinfekční účinek deklarován).

Hodnocení: Počet kolonií při 22 °C a 36 °C po 16 hodinové stagnaci vody v zařízení nesmí být více než o jeden řád vyšší

oproti vstupní vodě. Pokud je u průtočného zařízení (bez akumulční nádrže) počet kolonií po 16 hodinové stagnaci vyšší, ale po minutovém odtočení a dvouhodinové stagnaci není vyšší než o jeden řád oproti vstupní vodě, je možné výsledek považovat za přijatelný pouze za podmínky, že do návodu k použití bude výrazně vloženo ustanovení, že po osmihodinové a delší stagnaci (nepoužívání zařízení) je nutné vodu před použitím odtáčet nejméně po dobu jedné minuty. Přídavek cizorodých látek nesmí být větší než 10 % hygienického limitu sledovaného ukazatele pitné vody stanoveného zvláštním právním předpisem 3). Obsah vápníku a hořčíku nesmí být nižší o více než 10 % vůči hodnotě ve vstupní vodě. V případě použití technologie snižující obsah rozpuštěných látek a tvrdost (Σ Ca + Mg) vody, která může být použita jen v případě, kdy obsah vápníku a hořčíku je výrazně vyšší než horní hranice doporučeného rozmezí hodnot stanovených zvláštním právním předpisem 3), musí být dodržena minimální hodnota obsahu Ca a Mg ve vodě stanovená zvláštním právním předpisem 3) a obsah rozpuštěných látek musí být větší než 150 mg/l.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

5) Vyhláška č. 38/2001 Sb., o hygienických požadavcích na výrobky určené pro styk s potravinami a pokrmy, ve znění vyhlášky č. 186/2003 Sb.

15. Minimální rozsah stanovovaných ukazatelů pro jednotlivé okruhy nepoužívanějších druhů materiálů

(výběr ostatních stanovovaných ukazatelů se provádí na základě předloženého specifického složení každého výrobku; v případě, že laboratoř nezařadí do vyšetření některou ze složek minimálního rozsahu, uvede v protokolu důvod):

Litina, železo:

Cr, Ni, Mn, Fe, Pb, As, Cd, pH, barva, zákal

Galvanizovaná (pozinkovaná) ocel:

Pb, Cr, Cd, Ni, Zn, pH, barva, chuť

Nerezová ocel:

Pb, Cr, Cd, Ni, Mn, pH, chuť

Měď:

Pb, As, Cu, Cr, pH, chuť, TOC (u měděných trubek)

Mosaz:

Pb, Zn, Cd, Sb, Cu, Ni, Sn, pH, chuť

Bronz:

Pb, Zn, Cu, Cr, Cd, Ni, Sn, pH, chuť, Al (u hliníkového bronzu)

Pryž:

TOC,

CHSK ,

Mn

Cd, Pb, Zn, Ba, fenoly, pH, primární aromatické aminy, PAU, pach, chuť, barva, zákal

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Polyethylen:

TOC,

CHSK ,

Mn

pH, Pb, Cd, Ni, V, fenoly, pach, chuť, barva, další ukazatele dle aditiv (u barvených hmot kovy podle použitých pigmentů), PAU v případě použití sazí jako plniva

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Polyuretan:

TOC, primární aromatické aminy,

CHSK ,

Mn

pH, chuť, pach, barva, Cr, Pb, Cd, Ni, fenoly, další ukazatele dle aditiv (u barvených hmot kovy podle použitých

pigmentů)

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Polystyren:

TOC,
CHSK ,
Mn

chuť, pach, barva, styren, Pb, Cd, pH, další ukazatele dle aditiv (u barvených hmot kovy podle použitých pigmentů)

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Polypropylen:

TOC,
CHSK ,
Mn

pH, Pb, Cd, chuť, pach, barva, další ukazatele dle aditiv (u barvených hmot kovy podle použitých pigmentů), PAU v případě použití sazí jako plniva

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Polyvinylchlorid:

TOC,
CHSK ,
Mn

pH, Pb, Cd, vinylchlorid, ftaláty (u měkčeného PVC), chuť, pach, barva, další ukazatele dle aditiv (u barvených hmot kovy podle použitých pigmentů)

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Polyamid:

TOC,
CHSK ,
Mn

Pb, Cd, primární aromatické aminy, pH, chuť, pach, barva, další ukazatele dle aditiv (u barvených hmot kovy podle použitých pigmentů)

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Epoxidové pryskyřice:

TOC,
CHSK ,
Mn

primární aromatické aminy, Cd, Pb, Ba, Hg, PAU, fenoly, pH, epichlorhydrin, barva, zákal, chuť, těkavé organické látky (hlavně benzen, toluen, styren, ethylbenzen, xyleny)

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Nátěrové hmoty:

TOC,
CHSK ,
Mn

Cd, Pb, fenoly, pH, barva, zákal, pach, chuť, těkavé organické látky (hlavně benzen, toluen, styren, ethylbenzen, xyleny)

Doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS.

Cementové hmoty:

Cr, Pb, pH, Cd, Al, As, TOC,
CHSK ,
Mn

dusitany, amonné ionty, vodivost, zákal, barva, pach, chuť

Keramika, silikáty:

pH, barva, pach, chuť, zákal, Pb, Cd, As, Ni, Cr, Al, TOC

Iontoměniče:

- ve výluhu: pH, vodivost,
CHSK ,

Mn

TOC, Pb, Cd, Cr, pach, chuť, barva, epichlorhydrin, styren,

- doporučení: přítomnost dalších organických látek ověřit kvalitativním vyšetřením GC/MS,

- ověření mikrobiologické čistoty,

- zkouška při průtoku vodovodní vodou (porovnání hodnot ve vstupní vodě s hodnotami ve vodě po průchodu filtračním ložem): tvrdost, chloridy, sodík, dusičnany, dusitany, pH,

CHSK .

Mn

Poznámka: U výrobků určených pro styk s teplou vodou se neprovádí stanovení chuti. pH se stanovuje za účelem kontroly, že nedošlo k externímu ovlivnění zkušební vody během výluhu.

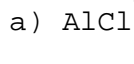
Příloha č. 2

Požadavky na čistotu a bezpečnost základních chemických látek a chemických směsí používaných k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou

A. Koagulanty na bázi hliníku

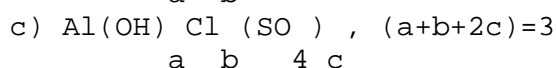
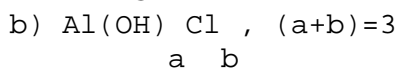
1. Chlorid hlinitý, chlorid-hydroxid hlinitý, chlorid-hydroxid-síran hlinitý (monomery)

Chemický vzorec:

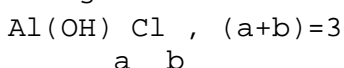
Relativní molekulová

hmotnost: 133,3 ($AlCl_3$)

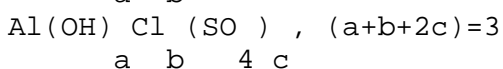

CAS Nr.: $AlCl_3$

7446-70-0

1327-41-9, 14215-15-7

39290-78-3

Popis: pevná látka: bílý až lehce zahnědlý prášek, krystaly, pelety nebo hrudky;
roztok: viskozní, bezbarvá až žlutavá tekutina,
typické hodnoty koncentrací Al ve výrobku mohou být mezi 42 g až 124 g Al na kilogram výrobku.

Užití: ke koagulaci, jako srážecí činidlo

Maximální dávka: do 15 mg vyjádřeno jako Al na litr upravované vody

Poznámka: Koncentrace hliníku v upravené pitné vodě nesmí přesáhnout hodnotu 0,2 mg/l.

Požadavky na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg)
na 1 kg Al obsaženého ve výrobku:

As	14	Cd	3	Cr	30	Hg	4
Ni	20	Pb	40	Sb	20	Se	20

2. Síran hlinitý

Synonymum: technický síran hlinitý

Chemický vzorec: $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot n\text{H}_2\text{O}$ Relativní molekulová
hmotnost: 342,14 [$\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$]

CAS Nr.: $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3$ 10043-01-3
 $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot 16\text{H}_2\text{O}$ 16828-11-8
 $\text{Al}_2(\text{SO}_4)_3 \cdot 18\text{H}_2\text{O}$ 7786-31-8

Popis: Vyrábí se v pevné hydratované formě s různě velikými částicemi nebo jako vodní roztoky; lehce kyselá sůl nebo roztok, agresivní na kovy, (především Al, Cu, Zn a slitiny těchto kovů). Používaná koncentrace ve výrobku vyjádřená v Al je obvykle od 10 g/l do 40 g/l. Je použitelný v různých druzích zahrnujících druh prostý železa a druh s nízkým obsahem železa.

Užití: ke koagulaci

Poznámka: Koncentrace hliníku v upravené pitné vodě nesmí přesáhnout hodnotu 0,2 mg/l

Maximální dávka: do 15 mg vyjádřeno jako Al na litr upravované vody

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg)
na 1 kg Al obsaženého ve výrobku:

As	14	Cd	3	Cr	30	Hg	4
Ni	20	Pb	40	Sb	20	Se	20

železo: 1,6 g/kg Al (prostý železa)
115 g/kg Al (s malým obsahem železa)

nerozpuštěné látky: 23 g/kg Al

3. Chlorid hlinito-železitý (monomer), chlorid-hydroxid hlinito-železitý (monomer)

Chemický vzorec: proměnný Relativní molekulová
hmotnost: proměnná

CAS Nr.: AlCl ₃	7446-70-0
FeCl ₃	7705-08-0
Al(OH)Cl ₂	14215-15-7
Al(OH) _a Cl _b , kde (a+b)=3 a kde a je menší než 1,05	1327-41-9

Popis: žlutý až hnědý roztok

Užití: ke koagulaci, jako srážedlo

Maximální dávka: od 1,0 mg/l do 15 mg/l upravované vody vyjádřeno jako Al + Fe

Poznámka: Koncentrace hliníku v upravené pitné vodě nesmí přesáhnout hodnotu 0,2 mg/l.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg) na 1 kg Al obsaženého ve výrobku:

As	14	Cd	3	Cr	30	Hg	4
Ni	20	Pb	40	Sb	20	Se	20

nerozpuštěné látky: 25 g/kg (Al + Fe)

4. Síran hlinito-železitý

Relativní molekulová hmotnost: proměnná

Chemický vzorec: $x \text{ Al} (\text{SO})_2 \cdot (1-x) \text{ Fe} (\text{SO})_2 \cdot n \text{ H}_2\text{O}$,
kde n je proměnné a x se mění od 0,70 do 0,95

CAS Nr.: Al ₂ (SO ₄) ₃	10043-01-3
Fe ₂ (SO ₄) ₃	10028-22-5

Popis: granulovitá látka nebo vodný roztok, od žluté do hnědé barvy. Ve výrobku se musí koncentrace aktivní látky vyjádřená v gramech hliníku a gramech železa na kilogram výrobku pohybovat v rozmezí ± 3 % od hodnoty deklarované výrobcem.

Užití: ke koagulaci

Maximální dávka: od 1,0 mg/l do 15 mg/l upravované vody vyjádřeno jako Al + Fe

Poznámka: Koncentrace hliníku v upravené pitné vodě nesmí přesáhnout hodnotu 0,2 mg/l.

Požadavky na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg)
na 1 kg Al obsaženého ve výrobku

As	14	Cd	3	Cr	30	Hg	4
Ni	20	Pb	40	Sb	20	Se	20

nerozpuštěné látky: 25 g/kg (Al + Fe)

B. Koagulanty na bázi železa

1. Chlorid železitý

Chemický vzorec: FeCl_3 Relativní molekulová hmotnost: 162,21

CAS Nr.: FeCl_3 7705-08-0
 $\text{FeCl}_3 \cdot 6\text{H}_2\text{O}$ 10025-77-1

Popis: krystalický prášek: tmavě šedý zeleného lesku,
hygroskopický, výrobek musí obsahovat 99 % FeCl_3

[tj. 34 % vyjádřeno jako Fe (III)]

krystalické granule: žluté, hygroskopické, výrobek musí
obsahovat 59 % FeCl_3 [tj. 20,3 % vyjádřeno jako Fe (III)]

vodné roztoky: tmavě hnědá kapalina, běžná koncentrace
výrobku je 40 % FeCl_3 [tj. 13,7 % vyjádřeno jako Fe (III)]

Užití: ke koagulaci.

Maximální dávka: dávka má odpovídat koncentraci železa 2 až 10 mg
vyjádřeno jako Fe na litr upravované vody

Požadavky na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg)
na 1 kg Fe (III):

As	20	Cd	1	Cr	50	Hg	0,3
Ni	60	Pb	35	Sb	10	Se	10

% obsahu Fe (III):

Fe(II) 2,5 Mn 0,5

nerozpuštěné látky 0,2

2. Síran železitý

Chemický vzorec: $\text{Fe}(\text{SO}_4)_2 \cdot 4\text{H}_2\text{O}$ Relativní molekulová hmotnost: 399,87

CAS Nr.:

10028-22-5

Popis: červenohnědý roztok o různé koncentraci železa a acidity, označení roztoků A, B, C, D, E, F (mají odlišnou koncentraci železa a zásadovou neutralizační kapacitu); výrobky musí obsahovat nejméně 30 % síranu železitého.

Užití: ke koagulaci

Maximální dávka: dávka má odpovídat koncentraci železa 4 až 10 mg vyjádřeno jako Fe na litr upravované vody. V případě, že výrobek obsahuje niklu méně než 150 mg/kg Fe (III), je možné použít dávku do 20 mg (vyjádřeno jako Fe na litr upravované vody).

Požadavky na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg) na 1 kg Fe (III):

As	1	Cd	1	Cr	100	Hg	0,1
Ni	300	Pb	10	Sb	10	Se	1

% obsahu Fe (III):

Fe(II)	2,5	Mn	0,5
--------	-----	----	-----

nerozpuštěné látky 0,3

3. Síran železnatý

Chemický vzorec: $\text{Fe SO}_4 \cdot 7 \text{H}_2\text{O}$ Relativní molekulová hmotnost: 278,02

CAS Nr.: FeSO_4 7720-78-7

4

$\text{FeSO}_4 \cdot 7 \text{H}_2\text{O}$

4

2

7782-63-0

Popis: modrozelené krystaly nebo granule; ve vlhku a na vzduchu oxidují za vzniku hnědých železitých solí; výrobek musí obsahovat nejméně 82,1 % $\text{FeSO}_4 \cdot 7 \text{H}_2\text{O}$ (tj. nejméně 16 % Fe).

Užití: ke koagulaci.

Maximální dávka: dávka má odpovídat koncentraci železa 4 až 10 mg vyjádřeno jako Fe na litr upravované vody

Požadavky na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg) na 1 kg Fe (II):

As	1	Cd	1	Cr	100	Hg	0,1
Ni	300	Pb	10	Sb	10	Se	1

% obsahu Fe:

Mn 0,5

na 1 litr upravované vody.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistoty (v mg), která smí být obsažena v 1 kg hydroxidu vápenatého:

As	5	Cd	2	Cr	20	Hg	0,3
Ni	20	Pb	25	Se	4	Sb	4

% suchého produktu: SiO₂ 2,0; Al₂O₃ 0,5; Fe₂O₃ 0,5;

MnO₂ 0,15; CaCO₃ 7,0.

2. Oxid vápenatý

Chemický vzorec: CaO

Relativní molekulová hmotnost: 56,08

CAS Nr.:

1305-78-8

Popis: bílé pelety nebo prášek obsahující nejméně 87 % CaO;

Užití: k úpravě pH a tvrdosti vody

Maximální dávka: 135 mg vyjádřeno jako Ca (189 mg CaO) na 1 litr upravované vody.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistoty (v mg), která smí být obsažena v 1 kg oxidu vápenatého:

As	5	Cd	2	Cr	20	Hg	0,3
Ni	20	Pb	25	Sb	4	Se	4

% suchého produktu: SiO₂ 2,0; Al₂O₃ 0,5; Fe₂O₃ 0,5;

MnO₂ 0,15; CaCO₃ 7,0.

3. Uhličitan vápenatý

Chemický vzorec: CaCO₃

Relativní molekulová hmotnost: 100,09

CAS Nr.

471-34-1

Popis: bílá nebo šedá forma granulí, vloček nebo pelet;

obchodní forma: nepórovitý (více než 98 % CaCO₃), pórovitý

(více než 97 % CaCO₃); rozpustnost ve vodě 0,014 g/l

při 10 °C, reaguje alkalicky.

Užití: k úpravě pH, tvrdosti vody a jako náplň filtrů pro odstranění agresivního CO

2

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v 1 kg uhličitanu vápenatého:

As	3	Cd	2	Cr	10	Ni	10
Pb	10	Sb	3	Se	3	Hg	0,5

4. Polovypálený dolomit

Chemický vzorec: $\text{CaCO}_3 \cdot \text{MgO}$ Relativní molekulová hmotnost: 140,39

CAS Nr.: CaCO_3 471-34-1
MgO 1309-48-4

Popis: bílý nebo šedý zrnitý materiál, měrná hmotnost 2,4 g/cm³. Obchodní výrobek musí obsahovat více než 23 % oxidu a hydroxidu hořečnatého, vyjádřeno jako MgO a uhličitanu vápenatého minimálně 68 %; rozpustnost ve vodě 0,02 g/l při 10 °C

Užití: k úpravě pH a tvrdosti vody

Požadavek na čistotu: - obsah oxidu a hydroxidu vápenatého vyjádřeno jako CaO maximálně 2 %

- obsah křemíku vyjádřeno jako SiO₂ maximálně 2 %

- obsah Al₂O₃ maximálně 2 %

- obsah Fe₂O₃ maximálně 2 %

- obsah síranů vyjádřeno jako SO₄²⁻ maximálně 1 %

- maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v 1 kg výrobku:

As	3	Cd	2	Cr	10	Ni	10
Pb	15	Se	5	Sb	3	Hg	0,5

5. Kyselina chlorovodíková

Chemický vzorec: HCl

Relativní molekulová
hmotnost: 36,46

CAS Nr.:

7647-01-0

Popis: bezbarvý až žlutý roztok, slabě až silně dýmavý
v závislosti na koncentraci; výrobek obsahuje 25 % až 38 %
(koncentrovaná kyselina) kyseliny chlorovodíkové.

Užití: k úpravě pH.

Poznámka: Koncentrace chloridů nesmí překročit 100 mg/l upravené
pitné vody.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg),
která smí být obsažena v 1 kg kyseliny chlorovodíkové
(100 %):

As	3	Cd	1	Cr	3	Hg	0,5
Ni	3	Pb	3	Sb	1	Se	5
Fe	170						

halogenorganické sloučeniny (jako Cl) 17

6. Kyselina sírová

Chemický vzorec: H₂SO₄

Relativní molekulová
hmotnost: 98

CAS Nr.:

7664-93-9

Popis: čirá, až slabě zakalená kapalina, dobře mísitelná s vodou;
obvyklá koncentrace 96 % nebo 98 %, (jiné dostupné
koncentrace od 25 % do 80 %). Výrobek musí obsahovat
udanou hmotnostní koncentraci kyseliny sírové
s přesností ± 1 %.

Vlastnosti: Je to silný oxidační prostředek. Koncentrovaná
kyselina prudce reaguje s hydroxidy, vodou, redukčními
činidly a hořlavými materiály; vždy je nutno přidávat
kyselinu do vody, nikdy naopak.

Poznámka: Maximální koncentrace síranů nesmí překročit 250 mg/l
upravené pitné vody.

Užití: k úpravě pH vody, k regeneraci iontoměníčů

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg),
která smí být obsažena v kg H₂SO₄ :

As	0,4	Cd	0,1	Cr	4	Hg	0,1
Ni	4	Pb	4	Sb	1	Se	1

Fe 100 SO 100
2

7. Hydroxid sodný

Chemický vzorec : NaOH Relativní molekulová hmotnost: 40

CAS Nr.: 1310-73-2

Popis: pevný: bílé pelety nebo prášek, výrobek musí obsahovat minimálně 96 % NaOH

roztoky: bezbarvé nebo slabě zakalené, slabě viskózní, typická koncentrace výrobku je buď 30 % nebo 50 % NaOH

Dobře rozpustný při teplotách nad 20 °C, silně exothermický, roztoky jsou silně alkalické.

Užití: k úpravě alkality a OH, k regeneraci iontoměníčů

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v kg čistého NaOH:

As	2	Cd	1	Cr	1	Hg	0,1
Ni	2	Pb	5	Sb	5	Se	5

NaCl	2,4 %
Na CO _{2 3}	0,4 %
NaClO ₃	0,7 %

8. Uhličitan sodný

Synonymum: bezvodá soda

Chemický vzorec aktivní složky: Na CO_{2 3} Relativní molekulová hmotnost: 105,99

CAS Nr.: 497-19-8

Popis: bílý, krystalický prášek, granule nebo krystalky, obsahující nejméně 99,0 %

Na CO_{2 3}, mírně hygroscopický, rozpustnost 212 g/l při 20 °C.

Užití: k úpravě alkality a pH.

Maximální dávka: 60 mg Na CO_{2 3} na litr upravované vody.

Poznámka: Koncentrace sodíku nesmí překročit 200 mg/l upravené pitné vody

Požadavek na čistotu: stanoven vyhláškou č. 54/2002 Sb. kterou se stanoví zdravotní požadavky na identitu a čistotu přídatných látek (E 290). V plynné fázi se anorganické toxické látky nenacházejí.

D. Aktivní uhlí

1. Aktivní uhlí granulované

Chemický vzorec: C Molekulová hmotnost: 12,0

CAS Nr.: 7440-44-0

EINECS: 231-153-3

Popis: zrněné (nepravidelné) nebo tvarované (válečkové, extrudované), černé, nerozpustné ve vodě, zrněné obsahuje velikosti částic zpravidla v rozmezí 0,25 mm až 5,0 mm, tvarované obsahuje velikosti částic zpravidla o průměru 0,5 mm až 4,0 mm a délky menší než 10,0 mm, jodové číslo minimálně 600 mg/g výrobku.

Užití: k adsorpci převážně organických látek, filtraci, k rozkladu silných oxidačních činidel (chlor, chlordioxid, ozon), zlepšení organoleptických vlastností vody

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v 1 litru speciální vyluhovací vody (ČSN EN 12902: Výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě - Pomocné anorganické materiály a filtrační materiály - Metody zkoušení):

As	10	Cr	5	Hg	0,3	Pb	5
Cd	0,5	Ni	15	Sb	3	Se	3
PAH	0,02	kyanidy celkové (CN)		5			

obsah nečistot v produktu: popel 15 %; voda při balení 5 %; rozpustné látky 3 %; zinek 0,002 %.

Požadavek na čistotu se vztahuje také na znovuaktivované (přepracované) granulované aktivní uhlí (ČSN EN 12915-2: Výrobky používané pro úpravu vody určené k lidské spotřebě - Granulované aktivní uhlí - Část 2: Znovuaktivované granulované aktivní uhlí).

2. Aktivní uhlí práškové

Chemický vzorec: C Molekulová hmotnost: 12,0

CAS Nr.: 7440-44-0

2. Chlornan vápenatý

Chemický vzorec: $\text{Ca}(\text{ClO})_2$

Relativní molekulová hmotnost: 142,99

CAS Nr.:

7778-54-3

Popis: bílé granule nebo tablety zapáchající po chloru. Výrobek musí obsahovat nejméně 65,55 % chlornanu vápenatého (ekvivalentních s obsahem využitelného aktivního chloru nejméně 65 %). Rozpustnost 180 g/l vody při 25 °C. Roztoky jsou alkalické.

Užití: k oxidaci a dezinfekci, k odstranění amonných sloučenin

Poznámka: v upravené vodě nesmí obsah volného chloru překročit hodnotu 0,3 mg/l

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg) na 1 kg aktivního chloru:

As	5	Cd	5	Cr	15	Hg	5
Ni	8	Pb	15	Sb	15	Se	20

chlorid sodný 18 % výrobku
nerozpuštěné látky 4 % výrobku

3. Chlornan sodný

Chemický vzorec: NaClO

Relativní molekulová hmotnost: 74,44

CAS Nr.:

7681-52-9

Popis: žlutozelený čirý roztok se slabým zápachem po chloru, dobře mísitelný s vodou, reaguje s kyselinami a solemi kyselin za tvorby chloru. Výrobek obsahuje až 160 g aktivního chloru v litru roztoku.

Užití: k oxidaci a dezinfekci, k odstranění amonných sloučenin

Poznámka: v upravené vodě nesmí obsah volného chloru překročit hodnotu 0,3 mg/l

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg) na 1 kg aktivního chloru:

As	1	Cd	2,5	Cr	2,5	Hg	3,5
Ni	2,5	Pb	15	Sb	20	Se	20

NaClO_3 5,4 % aktivního chloru
bromičnany 30 mg/kg výrobku

a měděného potrubí.

Maximální dávka: 5 mg na litr upravované vody, vyjádřeno jako $\text{P O} \cdot \text{2 5}$.

Poznámka: lze použít na teplou vodu, pokud použití nebrání splnění hygienických limitů mikrobiologických ukazatelů jakosti teplé vody a pokud vodoprávní úřad nemá námitek z hlediska ochrany recipientu odpadních vod; použití na pitnou vodu je možné jen v odůvodněných a časově omezených případech na základě souhlasu místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a rovněž za podmínky souhlasu vodoprávního úřadu.

Požadavky na výrobek: Výrobek musí obsahovat $(50 \pm 1,0) \%$ fosforečnanů, vyjádřeno jako $\text{P O} \cdot \text{2 5}$ a $(43 \pm 0,5) \%$ sodíku, vyjádřeno jako $\text{Na O} \cdot \text{2}$.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v 1 kg suchého výrobku:

Cd	3	Hg	1	Cr	10	Sb	3
As	3	Ni	10	Pb	10	Se	3
Kyanidy	5	Sírany	500	Fluoridy	10		

3. Dihydrogenfosforečnan sodný

Chemický vzorec: $\text{NaH PO} \cdot \text{2 4}$ Relativní molekulová hmotnost: 120,0

CAS Nr.: 7558-80-7

Popis: pevný: bílý prášek, krystalky nebo granule, kapalný: čirý roztok. Rozpustnost ve vodě přibližně 850 g/l při 25 °C. Rostoky mají kyselou reakci.

Užití: k inhibici koroze litinového, ocelového, pozinkovaného a měděného potrubí.

Maximální dávka: 5 mg na litr upravované vody, vyjádřeno jako $\text{P O} \cdot \text{2 5}$.

Poznámka: lze použít na teplou vodu, pokud použití nebrání splnění hygienických limitů mikrobiologických ukazatelů jakosti teplé vody a pokud vodoprávní úřad nemá námitek z hlediska ochrany recipientu odpadních vod; použití na pitnou vodu je možné jen v odůvodněných a časově omezených případech na základě souhlasu místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a rovněž za podmínky souhlasu vodoprávního úřadu.

Požadavky na výrobek: Výrobek musí obsahovat nejméně $(59 \pm 2) \%$ fosforečnanů, vyjádřeno jako $\text{P O} \cdot \text{2 5}$ a $(26 \pm 1) \%$ sodíku,

2 2 2 7

hmotnost: 222,0

CAS Nr.:

7758-16-9

Popis: pevný: bílý prášek nebo granule, kapalný: čirý roztok.
Rozpustnost ve vodě přibližně 130 g/l při 25 °C. Roztoky mají kyselou reakci.

Užití: k inhibici koroze litinového, ocelového, pozinkovaného a měděného potrubí.

Maximální dávka: 5 mg na litr upravované vody, vyjádřeno jako P O .
2 5

Poznámka: lze použít na teplou vodu, pokud použití nebrání splnění hygienických limitů mikrobiologických ukazatelů jakosti teplé vody a pokud vodoprávní úřad nemá námitek z hlediska ochrany recipientu odpadních vod; použití na pitnou vodu je možné jen v odůvodněných a časově omezených případech na základě souhlasu místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a rovněž za podmínky souhlasu vodoprávního úřadu.

Požadavky na výrobek: Výrobek musí obsahovat nejméně (64 ± 1,0) % fosforečnanů, vyjádřeno jako P O a (28 ± 0,5) % sodíku,
2 5
vyjádřeno jako Na O.
2

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v 1 kg suchého výrobku:

Cd	3	Hg	1	Cr	10	Sb	3
As	3	Ni	10	Pb	10	Se	3
Kyanidy	5	Sírany	500	Fluoridy	10		

6. Polyfosforečnan sodný

Chemický vzorec: (NaPO) ; Relativní molekulová
3 n hmotnost: proměnná
kde n je převážně
v rozmezí 4 až 40

CAS Nr.:

10361-03-02

Popis: pevný: bílý prášek, granule nebo sklovitý, kapalný: čirý roztok. Rozpustnost ve vodě přibližně 1000 g/l při 25 °C. Roztoky mají kyselou reakci.

Užití: k inhibici koroze litinového, ocelového, pozinkovaného a měděného potrubí.

Maximální dávka: 5 mg na litr upravované vody, vyjádřeno jako P O .
2 5

Poznámka: lze použít na teplou vodu, pokud použití nebrání splnění hygienických limitů mikrobiologických ukazatelů jakosti teplé vody a pokud vodoprávní úřad nemá námitek z hlediska ochrany recipientu odpadních vod; použití na pitnou vodu je možné jen v odůvodněných a časově omezených případech na základě souhlasu místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a rovněž za podmínky souhlasu vodoprávního úřadu.

Požadavky na výrobek: Výrobek musí obsahovat 64 % až 69 % fosforečnanů, vyjádřeno jako P_2O_5 a 34,5 % až 29 % sodíku, vyjádřeno jako Na O.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg), která smí být obsažena v 1 kg suchého výrobku:

Cd	3	Hg	1	Cr	10	Sb	3
As	3	Ni	10	Pb	10	Se	3
Kyanidy	5	Sírany	500	Fluoridy	10		

7. Tripolyfosforečnan sodný

Chemický vzorec: $Na_5P_3O_{10}$ Relativní molekulová hmotnost: 368,0

CAS Nr.: 7758-29-4

Popis: pevný: bílý prášek nebo granule, kapalný: čirý roztok. Rozpustnost ve vodě přibližně 850 g/l při 25 °C. Roztoky mají alkalickou reakci.

Užití: k inhibici tvorby kotelního kamene nebo koroze litinového, ocelového, pozinkovaného a měděného potrubí.

Maximální dávka: 5 mg na litr upravované vody, vyjádřeno jako P_2O_5 .

Poznámka: lze použít na teplou vodu, pokud použití nebrání splnění hygienických limitů mikrobiologických ukazatelů jakosti teplé vody a pokud vodoprávní úřad nemá námitek z hlediska ochrany recipientu odpadních vod; použití na pitnou vodu je možné jen v odůvodněných a časově omezených případech na základě souhlasu místně příslušného orgánu ochrany veřejného zdraví a rovněž za podmínky souhlasu vodoprávního úřadu.

Požadavky na výrobek: Výrobek musí obsahovat nejméně (57 ± 2) % fosforečnanů, vyjádřeno jako P_2O_5 a (42 ± 1) % sodíku, vyjádřeno jako Na O.

Požadavek na čistotu: maximální koncentrace nečistot (v mg),

kteřá smí být obsažena v 1 kg suchého výrobku:

Cd	3	Hg	1	Cr	10	Sb	3
As	3	Ni	10	Pb	10	Se	3
Kyanidy	5	Sírany	500	Fluoridy	10		

Příloha č. 3

Výpočet povolené koncentrace nečistot pro aplikaci ostatních chemických látek nebo chemických směsí k úpravě vody

Pro výpočet povolené koncentrace nečistot nebo maximálně povolené dávky se postupuje podle vzorce:

$$PC = \frac{LC \text{ (mg/l)} \cdot 10^6 \text{ (mg/kg)}}{MDCH \text{ (mg/l)} \cdot 10},$$

kde

- PC je povolená koncentrace nečistot v mg/kg chemické látky nebo chemické směsi,
- LC je limitní hodnota pro pitnou vodu příslušné nečistoty v mg/l vody stanovená zvláštním právním předpisem 3) nebo touto vyhláškou nebo rozhodnutím orgánu ochrany veřejného zdraví podle § 5 odst. 5 zákona,
- MDCH je maximální povolená dávka chemické látky nebo chemické směsi v mg/l upravované vody (viz příloha č. 2) nebo podle § 5,
- 10 je bezpečnostní faktor.

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

Příloha č. 4

Způsob ověřování účinnosti dezinfekčních a algicidních chemických látek nebo chemických směsí určených k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou

A. Dezinfekční přípravky

1. Princip:

Pro zkoušku dezinfekčního účinku chemických látek nebo chemických směsí se používají sbírkové kmeny Escherichia coli (E. coli) CCM 3954 a Enterococcus faecalis CCM 4224 vzhledem k jejich hygienickému významu a morfologické charakteristice. Zkouška se provádí v nedezinfikované podzemní vodě, která svou fyzikálně-chemickou kvalitou odpovídá požadavkům zvláštního právního předpisu 3). U dezinfekčních přípravků určených pro speciální případy (povodně, lokální kontaminace, havárie apod.) je nutné provést zkoušku dezinfekčního účinku přípravku v nedezinfikované vodě se zvýšeným zatížením běžnými organickými látkami s CHSK-Mn (chemická spotřeba kyslíku

manganistanem) 10 mg/l vody s tolerancí ± 15 %. Tato voda však nesmí být kontaminována biocidními látkami ve smyslu zákona č. 120/2002 Sb.

Při zkoušce dezinfekční účinnosti přípravku se postupuje dle návodu k použití pro spotřebitele, který musí být jednoznačný a musí mj. uvádět i obsah aktivní látky (látek) v koncentrovaném dezinfekčním přípravku i v jeho doporučeném účinném množství. Pro zkoušení se použije výrobcem doporučené účinné množství (koncentrace) dezinfekčního přípravku; v případě uváděného širšího rozmezí účinného množství dezinfekčního přípravku pak nejnižší doporučené množství (koncentrace) (popř. více koncentrací včetně nejnižší doporučené).

3) Vyhláška č. 252/2004 Sb., kterou se stanoví hygienické požadavky na pitnou a teplou vodu a četnost a rozsah kontroly pitné vody.

2. Potřeby:

Kmen E. coli CCM 3954, kmen Enterococcus faecalis CCM 4224, laktoza-TTC agar s Tegitolem 7, Slanetz-Bartley agar, nedezinfikovaná podzemní voda (viz bod 1.), pipety, sterilní skleněné vzorkovnice (Petriho misky o průměru 90 nebo 100 mm), zkumavky, Erlenmayerovy baňky (objem 2-3 litry), termostat. Kromě pomůcek dodávaných již ve sterilním stavu musí být laboratorní sklo sterilizováno podle pokynů uvedených v ČSN ISO 8199:1994 Jakost vod - Obecné pokyny pro stanovení mikroorganismů kultivačními metodami.

3. Postup zkoušky:

Odměřený objem (např. 1 litr) nedezinfikované podzemní vody nebo vody zatížené organickými látkami (viz bod 1.) se nalije do dvou Erlenmayerových baňek. Voda o teplotě (23 ± 2) °C se v obou baňkách uměle kontaminuje kmeny E. coli a Enterococcus faecalis tak, aby výchozí počet kolonie tvořících jednotek (KTJ) obou kmenů dosahoval hodnoty 1000 - 3000 KTJ/ml (příprava pomocí RM materiálů). Před vlastní zkouškou se musí kontaminovaná voda dokonale promíchat (např. protřepáním), aby se dosáhlo stejnoměrného rozptýlení mikroorganismů.

Do první baňky se přidá odpovídající účinné množství dezinfekčního přípravku a obsah baňky se opět dokonale promíchá, aby se dosáhlo stejnoměrného rozptýlení dezinfekčního přípravku. Ve zkušebních intervalech - 0 min (tzn. těsně před nadávkováním dezinfekčního přípravku do baňky), 5 min, 10 min, 15 min, 20 min a 30 min se 1 ml takto připraveného vzorku roztoku naočkuje na povrch pevného kultivačního media (plotny) a po kultivaci po dobu 24 a 48 hodin při teplotě (36 ± 2) °C se spočítají kolonie, které vyrostou na jeho povrchu. Během zkušební doby se zkušební roztok v baňce neustále promíchává. Délka trvání a teplota inkubace má být zvolena tak, aby vyhovovala odkazům na normalizované metody (ČSN EN ISO 7899-2 Jakost vod - Stanovení intestinálních enterokoků - Část 2: Metoda membránových filtrů; ČSN EN ISO 9308-1 Jakost vod - Stanovení Escherichia coli a koliformních bakterií - Část 1: Metoda membránových filtrů). Zkouška musí být provedena paralelně.

Druhá baňka je použita jako kontrola. Ve zkušebních intervalech - 0 min a 30 min se 1 ml kontrolního vzorku kontaminované vody naočkuje na povrch pevného kultivačního media (plotny) v ředění

10^{-1} a 10^{-2}

a po kultivaci po dobu 24 a 48 hodin při teplotě (36 ± 2) °C se spočítají kolonie, které vyrostou na jeho povrchu. Během zkušební doby se zkušební roztok v baňce neustále promíchává. Zkouška musí být provedena paralelně. Počet kolonie tvořících jednotek (KTJ) ve zkušebním intervalu 30 min se po kultivaci nesmí lišit od výchozího počtu kolonie tvořících jednotek (KTJ) o více než 10 %.

4. Hodnocení:

Plotny musí být vyhodnocovány ihned po kultivaci. Výsledek se vyjadřuje procentuálně ze vztahu výchozího počtu kolonie tvořících jednotek (KTJ) zkoušených kmenů E. coli a Enterococcus faecalis a počtu kolonie tvořících jednotek (KTJ) pro každý zkušební interval samostatně.

Požadavek na účinnost dezinfekčních přípravků určených k úpravě vody na vodu pitnou nebo teplou je dán počtem kolonií tvořících jednotek po zkušebním intervalu 30 min (popř. po kratší zkušební době, pokud ji výrobce udává v návodu k použití). V případě obou sbírkových kmenů E. coli CCM 3954 a Enterococcus faecalis CCM 4224 musí být splněn požadavek 0 KTJ/ml.

B. Algicidní přípravky

1. Princip:

Ke zkoušení algicidních přípravků je používán standardní test ISO 8692 "Zkouška inhibice růstu sladkovodních řas Scenedesmus subspicatus a Selenastrum capricornutum". Jako zkušební organismus jsou používány planktonní zelené řasy náležející k řádu Chlorococcales, a to buď Scenedesmus subspicatus Chodat (86.81 SAG) nebo Selenastrum capricornutum Printz (ATCC 22 662 nebo CCAP 278/4).

2. Postup zkoušky:

Jednodruhové řasové kmeny se po několik generací kultivují v definovaném médiu, které obsahuje koncentrační řadu zkoušeného přípravku a které se připravuje smícháním odpovídajících objemů zásobního roztoku živin, vody, zásobního roztoku zkoušeného přípravku a inokula - exponenciálně rostoucích rasových buněk. Zkoušené roztoky se inkubují za konstantních fyzikálních podmínek nejméně 72 hodin. V době inkubace se v nich měří hustota buněk alespoň 1 krát za 24 hodin. Zkoušené algicidní přípravky jsou přidávány v poměrech uvedených výrobcem v návodu k použití.

3. Hodnocení:

Inhibice se měří jako snížení růstu nebo růstové rychlosti v poměru k růstu kontrolních kultur pěstovaných za stejných podmínek. Pozitivní výsledek, indikující účinnost zkoušeného přípravku, je inhibice intenzity růstu zkoušené kultury o více než 30 % ve srovnání s kontrolou.
